

PREŠERNOV DAN — 8. FEBRUAR

ZDRAVLJICA

Prijatli, obrodile
so trte vince nam sladko,
ki nam oživlja žile,
srce razjasni in oko,
ki utopi vse skrbi,
v potrlih prsah up budi.

Komu najpred veselo
zdravljico, bratje, čmo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere!

V sovražnike 'z oblakov
rodu naj našga trešči grom,
prost, ko je bil očakov,
naprej naj bo Slovencev dom;
naj zdrobe
njih roke
si sponse, ki jih še teže!

Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo!
Otrok, kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo,
da oblast
in z njo čast,
ko pred, spet naša boste last!

Bog živi vas, Slovenke,
prelepe, zlahtne rožice!
Ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle;
naj sinov
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!

Mladenči, zdaj se pije
zdravljica vaša, vi naš up!
Ljubezni domačije
noben naj vam ne usmrti strup,
ker zdaj vas
kakor nas
jo srčno branit kliče čas!

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da, koder sonce hodi,
preprij iz sveta bo pregnan,
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!

Nazadnje še, prijatli,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbratli,
ki dobro v srcu mislimo!
Dokaj dni
naj živi
vsak, kar nas dobrih je ljudi!

Dr. France Prešeren

O SREČI

Prazniki so že lep korak za nami in tudi besede s katerimi smo med seboj izmenjavali voščila nam skorajda ne zvenijo več po ušesih. Morda ne bo odveč, če se za trenutek ustavimo pri eni od pogostih besed uporabljenih pri voščilih.

Zaradi lepega doživetja med prazniki in po njih, verjetno nismo posvečali posebnega razmišljanja o tej ali oni čestitki. Res je, da voščila kot voščila so si podobna, če že ne povsem enaka, pa vendar vsako voščilo skriva v sebi nekaj topline. Razumljivo pa je, da na primer: "Naj ti bo srečna pot in vrni se srečno!" ima gotovo globlji čustveni izraz kot, če rečemo čisto šablonsko: "Srečno novo leto!"

Kolikokrat smo prejeli ali izročili misel o sreči, si gotovo nismo beležili v knjigo pozornosti, ker je to že povsem vsakdanje. Morebiti se pri tem tudi nismo zavedali, da srečo tako rekoč imamo. Živeti svo-

obodno, imeti dom in srečno družino, ne biti v pomanjkanju ter še mnogo več z uživanjem v zdravem duhu in telesu; kaj ni to sreča?

Sreča današnjih dni pa je mnogo zahtevnejša od sreče včerajšnjega dne. Napreden svet je zanjo izgubil pravo vrednoto in spoštovanje. Nanjo se gleda skozi očala materializma.

Če nas je morda posebno med prazniki pot zapeljala h kakšnemu bolniku ali osamelci, potem nam je bilo v poduk, da prava sreča je še vedno ista kot je bila nekoč. Ob takih primerih nas lahko uči: naj si bo otrok, berač ali doktor. Zato pa: znati biti srečen, to je dovolj za bogastvo sreče.

Sreča kot taka pa ima svojo globoko tradicijo v raznih namenih in željah. Ljudje so si jo želeli drug drugemu ali sami sebi že v zgodnjem pamtveku, trenutek za tem, ko se je zgodila nesreča. Ker je človeka vedno spremljal strah pred ne-

čem slabim, si je zato želel dobro — želel si je srečo.

In če pogledamo v našo lastno tradicijo, lahko izluščimo srečo iz starega slovenskega kmečkega pozdrava: "Bog daj srečo!" Tako so se med sabo pozdravljali kmetje, ker so drug drugemu želeli dobro letino, želeli so si naravne sreče. Žal ta pozdrav je že precej izumrl, ker ga izpodriva moderna tehnika, zaradi katere je tudi pozdravljanja ob delu vse manj in manj.

O sreči bi se lahko pisalo v nedogled v tisoč različnih smereh, pa vendar sreča ostaja ista vse dokler bo sprejeta takšna, kakršna je.

Kljub temu pa si še vedno radi stisnemo desnico za to ali ono srečo, zaidemo v srečne spomine, čeprav morda revne mladosti tam pod zeleno domačo goro in če ni na obrazu videti kančka sreče, je morebiti skrita na dnu srca — tam kjer je doma.

Ivan LAPUH

VABILO K SODELOVANJU POKUŠNJE DOMAČIH VIN

“VINSKI FESTIVAL S PLESNO ZABAVO”

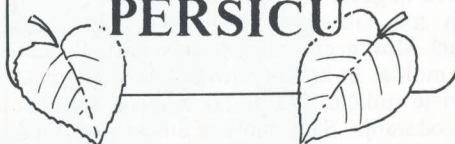
v nedeljo 5.marca s pričetkom ob 3.uri popoldan v društveni dvorani v Elthamu.

Vabljeni ste prav vsi, ki izdelujete domača vina, da se prijavite k sodelovanju tajnici društva — Tanji Markič na tel.št.: 876 3023.

Sledila bo plesna zabava, na kateri nas bo zabaval orkester Večerni zvon.

ODLIKOVANJE

MARIJANU PERŠIČU

V preteklih nekaj letih se je peščica Slovencev zaslužila priznanja za delo za slovensko izseljeniško skupnost v Avstraliji. Tako je tudi letos ob dnevu Avstralije bil deležen takega odlikovanja, kolajne reda Avstalijske, naš dolgoletni urednik slovenskega časopisa Vestnik Marjan Peršič.

Branje slovenskega imena med vsemi navedenimi odlikovanci v dnevnem časopisu, nas je vse prijetno presenetilo. Marjan sodi med tiste Slovence, ki so že od

vsega začetka in to pred več kot tremi desetletji zaorali ledino našega slovenskega polja v tujini. Med drugim je bil Marjan Peršič tajnik in predsednik Slovenskega društva Melbourne. Njegovo najbolj zaslužno delo pa je bilo skoraj tridesetletno urejanje slovenskega časopisa Vestnik. Bil je tudi med začetniki slovenske radijske oddaje v Melbournu ter sonapovedovalec prvega slovenskega radijskega programa na takratni postaji 3 ZZ. V zadnjih nekaj letih pa je tudi sodeloval in še sodeluje v Svetu slovenskih organizacij v Viktoriji.

V lanskem juniju se je po svoji upokojitvi preselil na sever Avstralije v Queensland. Njegov odhod je napravil veliko vrzel v naši viktorijski slovenski skupnosti, kljub temu, da je njegovo sodelovanje še vedno v tesni povezavi z nami.

Ob sprejemu tega visokega odlikovanja, zasluženega za delo med našo slovensko skupnostjo, Marjanu iskreno čestitamo in njemu ter njegovi soprogi Karen želimo še mnogo prijetnih let na sončni strani Avstralije.

Pust okroglih ust. Tudi tokrat veselo pustno rajanje po vseh slovenskih domovih. Več na strani 10.

PUST NEKOČ

Pod Avstrijo so pusta praznovali, v Trstu vsi z veseljem čakali, O pustu so kočije s konji ženketale, razkošne šeme pa po kočijah rajale.

Iz kočij so konfete po ulicah metali, otroci v mrazu veselo bonbone pobirali. To mi je mama večkrat pripovedovala, kako je mala za sladkorčki skakala.

Za časa moje dobe — — — je bilo marsikaj narobe. Pod fašizmom niso smele šeme na plan, pust skrivaj jih je privabil na dan.

Po hišah so fantje v procesijah hodili, gospodinjje prosili, da bi v koš kaj dobili? Gospodarje, naj v posodo dolijejo terana, z godbo in plesom odšla je družba zbrana.

Na Krasu je bila navada taka, da krofe ali fancele je imela hiša vsaka. Zvečer po skritih skednjih vsi plesali, drugi dan pa pusta s smehom pokopali.

Iz slame pust je na parah ležal, v ognju ali kalu nazadnje končal. Tiste čase ni bilo radia, ne TV, a več veselja, kot današnje dni.

Marcela BOLE

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O.Box 56, Rosanna, Vic. 3084
Tel.: 436 5238

Lastnik - Publisher

SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE

P.O.Box 185, Eltham, Vic. 3095

Uredila - Edited By: Vida KODRE

Upravni odbor: Peter Mandelj (administracija),
Vida Kodre (tajništvo), Vasja Čuk (tehnično
oblikovanje), Milena Brgoč (odprava), Anica
Markič (dopisovanje), Sandra Krnel (angleška
stran - english section), Jana Lavrič (knjižo-
vodstvo). Redni dopisovalci: Ivan Lapuh,
Helena Leber, Ivo Leber, Marijan Peršič, Derry
Maddison, Anica Markič, Marijan Lauko.

Tisk - Printed By:

D.&D. PRINTING

Cena izvoda - price: 2 dollars per copy

Letna naročnina - annual: Australia 20.-,

Overseas \$ 32.00

Vaše prispevke pošljite najkasneje do 5. v mesecu.
Rokopisov in nenaročenih fotografij ne
vračamo. Za podpisane članke odgovarja pisec
sam.

8. februar - počastitev Prešernovega dneva.

V sklad Vestnika so prispevali:

Anica Markič	20.-dol.
gospod Uršič	20.-dol.
Marcela Bole	10.-dol.
Tone Poklar	20.-dol.
Ivan Lapuh	6.-dol.

Odbor Vestnika se vam najlepše zahvaljuje!

Specialist for kitchens

Heidelberg Cabinets

and vanity units
Pty.Ltd.

FRANK ARNUŠ

7 Longview Crt., Thomastown,
3074

Tel.465 0263 Tel.459 7275

Pisma bralcev...

Spoštovano uredništvo Vestnika!

Že nekaj časa mi pošiljate časopis Vestnik, čeprav časopisa nisem naročil. Rad ga sprejemem in preberem, ko imam čas. Obenem sem hotel poravnati naročnino, a na žalost teče čas hitro, pa tudi človek je vse bolj zaposlen in ne v prav dobrem zdravju.

Sedaj sem se odločil, da vam napišem nekaj besed v ta namen. Poskušal sem že telefonično, pa so mi povedali, da ne sodelujejo več pri urejanju Vestnika. Prilagam ček za 30.-dolarjev, od tega je 20.-dolarjev za naročnino za leto 1989 in 10.-dolarjev za časopise, katere ste mi jih poslali. Upam, da vsota pravilno pokriva stroške.

Prosim dovolite mi, če lahko dodam par besed glede časopisa. Kot sem iz branja razbral iz prejšnjih števil, opažam, da imate razne težave, med katerimi so tudi finančne težave, ki zadevajo tiskanje in pripravo Vestnika. Ker mislim, da je Vestnik namenjen vsem Slovencem širom Avstralije in tudi vsakemu, ki se na časopis naroči (in ne samo članom enega društva) bi bilo v lažje breme za obstoj časopisa, če bi ta postal neodvisno glasilo Sveta slovenskih organizacij v Viktoriji. Jaz pa bi celo dodal, da bi obstajala "Zveza vseh društev (slovenskih) v Avstraliji?" In kakor sam pregovor pravi, da težave postanejo lažje za prenos, če jih delimo z drugimi, ki nam hočejo dati roko. Pred nekaj leti je izhajal v Sydneyu slovenski časopis pod imenom "Avstralski - Slovenec". Sedaj že precej let ne izhaja več. Mislim menda zaradi podobnih težav, kot jih imate vi. Ker ne bi hotel, da Vestnik pride na isto pot, bi rad videl in želel, da imamo avstralski Slovenci neodvisen (brez politične opredeljenosti) mesečni časopis, da nas povezuje kjerkoli živimo v tej peti celini. Tako, da lahko izvemo, kaj se dogaja med nami Slovenci v Avstraliji, matični domovini in v ostalem svetu. In kar je najpomembnejše, da nadaljujemo in ohranjamo našo pisano slovensko besedo in dediščino za naše potomce.

Opazam, da je Vestnik tiskan na zelo dobrem papirju. Morda bi bili stroški tiskanja cenejši, če bi uporabili kar navaden časopisni papir? Ob tej priliki bližajočih se praznikov vam želim vesel Božič in tudi

srečno in veselo ter uspešno Novo leto 1989!

Vljudno vas pozdravljam!

Viktor PUNTAR, Dandenong - Vic.

Vsota za poravnavo naročnine je točna in vaša skrbnost pristrčno pozdravljamo in se vam najlepše zahvaljujemo.

S problemom papirja smo se že pred tem srečali in tudi na sestanku predlagali, da bi zamenjali kakovost papirja in začeli uporabljati tanjši oziroma navaden časopisni papir, saj bi se pri tem znižali tudi stroški poštnine, sploh pa pri pošiljanju časopisa preko morja. O tem smo tudi obvestili našega tiskarja in izvedeli, da so stroški za časopisno polo v tem primeru manjši pri tem debelejšem papirju, ker ga pač tiskarna prejema po nižji ceni. Tako je naš računovodja ponovno izračunal in ugotovljeno je bilo, da bi se stroški povečali, če bi v tiskarni tiskali na cenejšem papirju. Res se sliši malce zapleteno, vendar gledano iz finančnega vidika je cena dokaj ugodna.

Naj tudi omenimo, da bi Vestnik bil lahko tudi obširnejši in bi imel več strani, vendar so spet ovira ti nadležni stroški.

Kljub temu, da so prazniki že mimo vam iz srca zaželimo srečno v Novem letu in upamo, da boste imeli dovolj časa za branje našega in vašega Vestnika.

Lep pozdrav iz uredništva!

Uredništvu slovenskega Vestnika!

Na žalost opažam, da postaja Vaš list vse bolj enostranski in krivičen do ubogega slovenskega naroda doma. Zanima me življenje rojakov v domovini in iz zanesljivih in poštenih virov vidim, da se čutijo zatirane v svoji domovini. To ste sami že lahko opazili iz tukajšnjih časopisov in televizije, ko so poročali o dogodkih in Ljubljani. Toda kljub demonstracijam v Sloveniji, ko se pogumni Slovenci borijo za osnovne pravice, Vi rajši ignorirate življenje zatiranih.

Tudi sedaj pri streljanju v Sydneyu povzimate stališče iz Beograda, ki mu danes zelo malokdo še kaj verjame. Pri tem pa popolnoma ignorirate izjave očitcev oziroma prizadetih. Zato ne želim več prejemati Vaš list, dokler bo izhajal v taki enostranski ignoranciji.

Vas pozdravlja
Mirko CUDERMAN

KRITIKA

Stopili smo v novo leto in naši občutki so prerojeni. Vse je novo. Datum tudi. Gre za nekakšno očiščevanje starega, odvečnega, dolgotrajnega in sami pri temu rečemo, da bomo v novem letu boljši, skladnejši, zaupljivejši, prijaznejši, lepši in nasmejani.... Vedno pri tem pomislimo tudi na to, kaj bo usoda z nami počela. Življenje je velika neznanka, polna različnih trenutkov. Kolikokrat se človek vpraša, kaj je naredil dobrega v življenju. Če smo optimisti, potem zagovarjamo, da smo veliko dobrega, če smo pesimisti potem pravimo, da je bilo vse samo slabo. Če smo do sebe dovolj in primerno kritični, nas ta kritika vedno hrani, dograjuje in izpolnjuje v življenju.

Za Prešerna vemo, da nam je zapustil veliko kulturno dediščino. Umetnik, ki je živel v težavah kulturnega in narodnostnega zatiranja Slovencev in njihovega jezika in se je s svojimi svobodoljubnimi nacionalnimi nazori boril proti temu. Veliko je dosegel, veliko nam je dal, ponosni smo nanj. Ne gre zanemariti dejstva, da imamo iste težave še danes. Pa ne samo Slovenci. Cel svet jih ima. Smo množica nasprotij. Žive naj vsi narodi, ki hrepene... preprij iz sveta bo pregnan... - so del besedila pesmi, ki je bilo aktualno še pred Prešernom in bo aktualno dokler bo obstajal človeški rod na zemlji. Takšni pač smo!

V tej številki našega časopisa boste veliko brali o političnih in gospodarskih težavah v domovini, saj že skoraj pol stoletja ni bilo tako pestrega in razburljivega političnega življenja kot je zadnje čase.

Tudi nam v Avstraliji zaenkrat ne kaže dobro in vsi upamo, da bo sedanje gospodarstvo prebrodilo to manjšo krizo, ki jo najbolj beležimo v obliki padca nacionalne valute avstralskega dolarja, posebno napram ameriškem dolarju. Upamo, da se bodo obrestni, posebno tiste na stanovanjskih kreditih umirile, tako, da bo ena povprečna tri-sobna z opeko obzidana stanovanjska hiša postala realen in dosegljiv cilj vsake mlade družine, ne pa samo utopična in neizpolnjena želja. Dobro nam obetajo le federalne osebnosti, ki nam za letošnje leto napovedujejo zmanjšanje osebnih taks. No, vsaj nekaj!

Vida KODRE

Vestnikov odbor
prireja in vabi vse Slovence
da se udeležijo zabavne in plesne prireditve

VESELI VEČER POD LIPOVIM LISTOM

ki bo dne 29.aprila 1989 s pričetkom ob 19.30 uri v prostorih Slovenskega društva Melbourne na Elthamu. Pripravljen je pester zabavni program, bogat srečelov, minimalna vstopnina, nagradne igre, in še in še. Ansambel

KARANTANIJA

bo poskrbel za ples. Ves dohodek bo namenjen za nabavo novega pisalnega stroja in dodatno pisarniško opremo, ki je nujno potrebna pri izdajanju časopisa.

Spoštovano uredništvo!

Prijetno je brati v Vaši prvi številki, da hočete postati neodvisen in manj diletantski list, kot je bil prejšnji Peršičev. Dobrodošli so vam predlogi o izoblikovanju časopisa.

Mislim, da je nujno, da ima neodvisen časopis tudi prostor za dopise, četudi so ti kritični do lista in čeprav morda uredništvo ne soglašajo z njimi.

Danes, ko se komunistični narodi borijo pod bremenom Marxizma-Leninizma (The Australian 25/10/88)... ni malo novic ne samo iz Slovenije, ampak tudi iz Sovjetske zveze in Baltskih držav, kar vse ima tudi velik vpliv na Jugoslavijo. Ko piha drugačen veter iz Moskve tudi v Beogradu ne morejo storiti vsega, kar bi radi po starem.

Pri tem ne smemo mimo važnega dogodka, ko je meseca junija letos prišel papež v Krko na Koroškem, kjer se je zbralo poleg drugih tudi veliko Slovencev iz Koroške same, kakor tudi iz druge strani avstrijske meje.

Slovenci so splošno pričakovali, da bo papež nagovoril tudi Slovence in to v slovenskem jeziku in jim bo povedal nekaj primernega za sedanji trenutek. Obenem bi se papež lahko spomnil prvega krsta Slovencev v osmem stoletju po irskem misijonarju sv. Modstu. Bil bi to edinstven dogodek v 1200 letih.

A nič takega se ni zgodilo. Papež ni imel Slovencem ničesar povedati. Papež je molčal in krški (celovski) škof Kapellari je molčal. Od pričakovanj nastalo razočaranje. Sam nadškof Šuštar v pismu, s katerim odgovarja Kapellariju imenuje to "Boleče razočaranje".

Krški škof Kapellari navaja v odgovoru tudi tale stavek: "Ko bi bili odgovorni na Koroškem in Štajerskem slutili, da bo manjkanje nekaterih posameznosti ranilo četudi enega samega slovenskih vernikov, bi se bili kajpada kar močneje zavzeli za spremembo."

Škof Kapellari s tem priznava svojo gromozansko nevednost in pomanjkanje vsake komunikacije s slovenskimi verniki, če ne kaj hujskega. Prepričan sem, da bi

moral nekdo o tem obvestiti papeža samega. Če v tem primeru nihče od odgovornih ne ukrene, jih lahko zadene očitok hlapčevstva v Cankarjevem smislu. Obenem je to primer, kako neodgovorno ravna tisti, ki nastavljajo škofo, ki so škofo tudi za slovenske vernike, pa jim manjka za to vsako znanje in čut.

Škofu Kapellariju pa velja izrek Blaise-a Pascala: "Le silence est la plus grande persecution." Molčanje je največje preganjanje.

Pozdravlja

S. Andrejašič

Predragi naši rojaki Slovenskega društva Melbourne in vsi drugi Slovenci širom Melbourn in Avstralije!

Leto je preteklo naokrog in zopet vas vse v društvu in izven njega iskreno in toplo pozdravim. Vem, da ste delovni in zagnani v društvih in posamezno, za kar naj vam bodo iskrene čestitke. Čestitke želim izreči za vse uspehe pri vašem delu, posameznikom in društvom: strelcem, balinarjem, lovcom, pevskim zborom... in tako dalje - prav vsem brez razlike. Čestitam vam pa predvsem vaši ne-sebični zavzetosti za zvestobo slovenskih običajem in slogi za slovensko kulturno življenje nasploh.

Kdor je pa bil kadarkoli prizadet ali zadržan, da ni mogel po svoji želji, ali obveznosti v društvih in skupinah sodelovati (nesreča, bolezen ali smrt v ožjem družinskem krogu). Vsem tem moje iskreno sočutje in sožalje.

Bližajo se pa božični prazniki in novo leto 1989 je že pred nami.

Naj bo ta božič za vsakega izmed vas srečen in blagoslovljen, predvsem po vaših družinah poln slovenskega duha in veselja.

V Novem letu 1989 pa prav tako voščim vse obilo sreče, trdnega zdravja, kulturnega napredka in zadovoljstva.

To vam želim v svojem imenu in v imenu vsakega vašega prijatelja, ali znanca - tu v domovini.

Ivan LIČEN,
Ajdovščina, 6/12/88

V SLOVENIJI IN JUGOSLAVIJI

Prepiri v Jugoslaviji vzbujajo v tujini začudenje, češ, da Jugoslavija razpada. Toda to se zdi predvsem zato, ker leta in leta v Jugoslaviji ni bilo pravega političnega življenja. To je med drugim dejal predsednik Socialistične zveze Slovenije Jože Smole na srečanju z zamejci iz Furlanije in zamejci iz Italije.

Res je, zadnje čase ni teme, ki se je ne bi odprto lotili na najrazličnejših sejah, in zasedanjih, na najrazličnejših ravneh. Tako na nobeni seji ni več mogoče predvideti, kako se bo končalo, kajti, ne ve se kakšne sklepe bodo sprejeli in kako bodo glasovali. Največ razprav se nanaša na političen, gospodarski in aktualni položaj v Jugoslaviji.

V Črni gori poročajo o odstopih funkcionarjev, vsi republiški, ki so odstopili, pa so razen enega, baje vsi na zdravljenju. Tako imenovano diferenciacijo so že izvedli v Vojvodini, kjer so, povedano z drugimi besedami po nekaterih podatkih zamenjali več 4000 pokrajinskih in občinskih funkcionarjev. Kot kaže, so nekateri vodili kar dobro izkoristili nezadovoljstvo množic, zaradi katastrofalnega položaja države in vodo speljali na svoj mlin, boj za oblast, odstranitev tistih, ki v udobnih foteljih ogrožajo. Kar pozablja se, da je najpomembnejša naloga reševati gospodarske zagate, ki tudi porajajo socialne in nacionalne napetosti. Predsedstvo Slovenije je v zvezi s tem menilo, da mora Slovenija ustanoviti lastno reformno komisijo. Saj ne gre več čakati na zvezno reformo gospodarskega sistema. Slišati je bilo tudi dvome o tem, da so predlogi zvezne vlade in zvezne skupščine reformno naravnani. VEČkrat je prav obratno. Vsi že zadnje čase poudarjajo, da so za reformo in tržno usmeritev, vendar je glede na prakso vse manj jasno, kako kdo na kaj gleda. Od tega, da sta bili Slovenija in Hrvaška celo obtoževani, da s sodelovanjem v Alpe Jadrane-to je s sodelovanjem z deželami alpskega sveta Slovenije in Hrvaške, severno-italijanskih, zahodno-avstrijskih in južno-nemških dežel. To je, da s tem sodelovanjem torej vodita obliko avstro-ogrškega cesarstva. Do tega, da tudi v Sloveniji sami, naprimer večkrat dvoilično ravna. V Sloveniji je drobno gospodarstvo res najbolj razvito, saj temu namenja največ pozornosti. Vendar je daleč od tega, kar naj bi drobno-zasebno gospodarstvo bilo. Vsi se izgovarjajo za določila zvezne vlade, čeprav je jasno, da odločilno vplivajo na ureditev tega področja ekonomije republika in občine. Če pogledate podrobneje za večino občin v Sloveniji velja, da se zanimajo za drobno gospodarstvo le takrat, ko potrebujejo denar, ko pobirajo davke. Tiste zgodbe, o tem, da se gradijo obrtne cone in podobno so že resnične, vendar jih ne gradijo ne Slovenija ali njene občine, saj jih predplačujejo zasebniki ob nakupu. Tudi pravih planov še ni. So tisti, morali bi spodbuditi in podpirati zasebno, ustvarjalno, inovativno in družbeno koristno delo, vendar ko je treba zagotoviti pogoje za to, s tem se neha. Tudi v Sloveniji bo treba še ogromno storiti, čeprav je ta republika kar za nekaj korakov pred ostalimi deli Jugoslavije.

V gospodarstvu torej ni nič novega, zato se vrnilo k političnemu dogajanju. Še vedno namreč stagnira, inflacija je prav tako visoka, odprta je le luč za delnice, delničarske družbe, vendar drugič več, saj je treba še počakati na zakonodajo in pravila igre, ki bo to področje tudi uokvirjala in določala.

Notranje politični procesi, katere nekateri

ocenjujejo kot škodljive, kot procese, ki ovirajo uresničitev skupaj zadane naloge o graditvi sodbodne družbe. Hrvaški komunisti so se tako odločno izrekli proti politiki ulice, kot so imenovali razna množična zborovanja in kampanjske oblike pritiskov, ki ne poznajo demokratičnega dialoga dokumentov. VEČkrat so pri tem omenili kot sovražnika Jugoslavije in voditelja teh procesov Slobodana Miloševića. Menijo, da je treba obračunati z eno samo in veličavno resnico, ki se arogantno vsiljuje drugim in ki je oktobra lani pometla z vojvodinskim, na začetku januarja pa še z črnogorskim političnim vodstvom. V nasprotnem puudarjajo, da bo priznana nemoč pred tistimi, ki izrabljajo nezadovoljstvo ljudi za uresničitev znanega recepta: Ena država, en narod, en voditelj, ki pa je bil v preteklosti kriv za prelivanje krvi jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Tudi slovenski centralni komite je pozval k razumu in se zavzel za različnost, namesto monolitnosti. Slovenija ima in hoče imeti z vsemi svojimi posebnostmi mesto samo v takšni federativni skupnosti, ki priznava raznolikost, ta pa hkrati pomeni, da hočejo slovenski komunisti v svoji republiki in Jugoslaviji pritegniti k sproščanju razvojnih moči vse ustvarjalne demokratske posameznike, skupine in sloje, so poudarili na seji CK slovenske partije.

V Srbiji, Črni gori in Vojvodini je poleg tega že dolgo časa ponavljajočih se napadov, klevet in podtikanj na račun slovenskih politikov in slovenskega naroda. Zdaj je tudi veliko obtožb na račun predsednika predsedstva CKZK Jugoslavije Stipeta Šuvarja. Najvišja politična telesa na teh območjih in njeni predstavniki pa namreč v nekaj zadnjih dneh večkrat so odkrito zahtevali odstop prve osebnosti jugoslovanske partije, češ, da je kriv za sedanje razmere v Jugoslaviji. Številni takim ocenam nasprotujejo, predvsem pa poudarjajo, da zahtevajo odgovornost vedno od drugih, sami pa do sebe precej prizanesljivi, saj izgleda, da edino oni delajo dobro čeprav rezultatov ni oziroma nasprotno. Na teh območjih Jugoslavije so problemi najhujši in se nikakor ne razrešujejo. Pravzaprav je takšno stanje razumljivo, če vemo, da v nekaterih delih Jugoslavije prikazujejo razmere skozi čisto drugačno prizmo, prikazujejo stanje tako, kot odgovarja le posameznikom v boju za politični monopol. V tem jim pomagajo na žalost številni kolegi novinarji, ki s tako pristranskim navijaškim gledanjem in pisanjem izgubljajo akreditivne svojega poklica.

Znane so prav smešne, nerazumljive formulacije pisanja izjav najvišjih predstavnikov Srbije, Črne gore in Vojvodine kot: "Slovenski balovci", ko gre za slovenske mladince, pa da je Stipe Šuvar simpatizer ustašev, da so Stanovnik, Smole in še kdo sovražniki, izdajalci, vohuni, protirevolucionarji in še kaj.... Predsedstvo CK ZK Srbije ne vidi nič spornega, niti skupščina Jugoslavije ni opazila nič, zaradi česar bi bilo potrebno avtorje takih izjav in podobno opozoriti naj ostanejo na ravni dostojanstvene kulturne razprave.

Vse to torej ne vodi k sporazumevanju.

To ne vodi k skupnim ciljem, seveda pa krepi mržnjo enega dela Jugoslavije do drugega. Vse to pa ima logično enak odziv drugemu delu in tako naprej brez rešitve.

Povzeto iz radijskih poročil z dne 30.1.1989 (3 EA)

USTANOVITEV SDZ

V Sloveniji so ustanovili Slovensko demokratsko zvezo, za katero štejejo nekateri kot za nov dokaz uveljavljanja političnega pluralizma, drugi pa kar za osnutek strankarskega sistema v Jugoslaviji.

Nekateri Slovenci so se združili v SDZ (Slovensko demokratsko zvezo), ki po besedah Dimitrija Rupla ne more biti samo gibanje oziroma organizacija izobražencev, ker "gre za vzdrževanje političnega prostora, ki bo na voljo izobražencem, kmetom, delavcem, mladim in starim, kristjanom in ateistom... skratka vsem demokratično mislečim ljudem, vsem, ki se hočejo udeležiti gibanja za formalizacijo, politično legitimacijo in enakopravnost različnih nazorov in interesov".

SDZ se je sicer (ob številnih dilemah in tudi nasprotnih mnenjih) za zdaj ustanovila kot nestrankarska skupina pri socialistični zvezi, vendar je med nje-

nimi cilji tudi strankarski parlament. ZK je za nestrankarsko demokracijo, vendar o njej za zdaj še ne ve toliko povedati, da bi bila že na prvi pogled prepričljivejša od zagovornikov strank.

Hkrati pa po Jugoslaviji nastajajo prav tako različne pobude kot v Sloveniji, vendar med njimi za zdaj prevladuje živo gibanje ljudskega nezadovoljstva, ki se tudi praktično zavzema za neposredno demokracijo. V tej neposredni demokraciji je izražena volja ljudskih množic na demonstracijah stalna oblika nadziranja in menjave oblastnikov. Pred tem revolucionarnim tipom demokracije se seveda mnogi tresejo, še zlasti, če mu na čelo stopi kakšna partija.

Kakšen sistem si bo izbrala Jugoslavija? Na to vprašanje bo odgovoril šele čas. Vendar je že jasno, da bo merilo jutrišnjega socializma predvsem njegova demokratičnost. Diktatorski sistemi so obstajali in še bodo. Toda takih, ki bi se hkrati lahko še hvalili, da so socialistični ne bo več.

Iz slovenskega časopisja

Izjava SDZ

V četrtek se je prvič sestel svet SDZ in za svojega predsednika izvolil Franceta Bučarja, za predsednika nadzornega odbora Iva Urbančiča. Že prej pa sta bila za podpredsednika imenovana Janez Jansš in Alojz Križman. Svet je tudi sprejel naslednjo izjavo:

Sedanja jugoslovanska kriza je predvsem kriza na državno strukturalni ravni. In ker je ta vidik krize najočitnejši in najakutnejši, je razreševanje problemov na tej ravni pogoj za kolikor toliko uspešno razreševanje vseh ostalih družbenih problemov. Razrešitev teh temeljnih vprašanj je potemtakem pravičnega pomena za vso nadaljnjo dejavnost na vseh področjih družbenega življenja.

Gre za to, da Jugoslavija zavoljo svoje strukturne urejenosti ni sposobna izoblikovati enotnega pogleda in enotne strategije niti za razreševanje posameznih vidikov družbene krize. Obenem pa je ob takšni strukturalni urejenosti celo vprašljiv nadaljnji obstoj Jugoslavije kot države.

Z Jugoslavijo v sedanji strukturalni ureditvi očitno ni zadovoljna večina njenih narodov.

Glavni problem je v tem, da je temelj sedanje državne ureditve, to s t. i. avnojska načela, do te mere nedorečen in nejasen, da ne more služiti kot operacionalizirana osnova za sožitje jugoslovanskih narodov v isti državi. Ravno zato se lahko protagonistih različnih, celo nasprotujočih si stališč o državnih ureditvi sklicujejo na ta avnojska načela in trdijo, da bi uresničitev njihovih zamisli glede ureditve države pomenila tudi uresničitev teh načel. Ista načela torej služijo kot izhodišče za povsem nasprotujoča si stališča in koncepte.

Logični sklep po vsem povedanem se torej glasi, da mehanizmi, ki so del sedanje ustavne ureditve in organizacije ZKJ, in ki vsi izvirajo iz nedorečenosti avnojske zasnove države in njene politične strukture, nikakor ne zagotavljajo izhoda iz krize. Aplikacije teh mehanizmov omogoča predvsem uveljavljanje unitarističnih tendenc, ki so po svoji vsebini povsem nasprotne duhu federalizma, ki naj bi bil osnova avnojske Jugoslavije. Ravno tako pa so ti mehanizmi lahko tudi instrumentarij za razgrajevanje države. Zato je takšno državo mogoče voditi in upravljati samo tedaj, ko neka vodilna osebnost, močnejša od vseh drugih, uveljavi svojo vizijo državne zgradbe in njenega delovanja in uveljavi svojo razlago AVNOJA kot edino veljavno. To se je zgodilo z osebnostjo Tita.

Brez takšne vodilne osebnosti pa se takoj pokaže nedorečenost avnojskih načel. Funkcioniranje države se spremeni v neprestane boje, obrambne in napadalne, v spopade za uveljavitev posameznih, dostikrat diametralno nasprotujočih si zamisli o ustroju države, pri čemer se te zamisli, kot rečeno, utemeljujejo z istimi avnojskimi načeli. Končni izid teh bojev je popolna paraliziranost družbe, razgrajevanje države v posamezne lokalne fevde in nezmožnost uveljavljanja vseh možnih dejavnikov medsebojnega povezovanja.

Avnojska načela predvsem ne omogočajo potrebnega operacionaliziranega izhodišča na dveh temeljnih ravneh:

— Vprašanje federalizma — načelo, naj bo Jugoslavija federalivno urejena država, ki je samo na sebi lahko sprejemljivo, pa samo po sebi še mesar ne pove o vsebini in obliki federalne ureditve, kajti kolikor je po svetu federacij, toliko je tudi različnih državah ureditev z istim imenom: z načelom federalitvosti torej se niso opredeljene federalne enote, ki v našem primeru tudi z AVNOJEM niso bile določene in je tako oblikovanje teh enot ostalo odprto.

— Z načelom »ljudsko demokratične« ureditve je bila kot njena konstitutivna prvina vgrajena v državno zgradbo vodilna vloga KPJ kot monopolne politične »avantgardne« sile, ki sicer svojega monopola ni uveljavila že na samem AVNOJU, ampak v sorazmerno kratkem času po koncu vojne: v sedaj veljavni ustavi pa ga je vgradila tudi v osnove državne ureditve. Notranja organizacijska zgradba partije, ki temelji na načelu demokratičnega centralizma, ob njenem političnem monopolu derogira načelo federalnosti. Centralistične koncepcije se zato vedno uveljavljajo ob sklicevanju na partijo kot vodilno avantgardno silo v državi. Tako se zaradi nedorečenosti federalnega načela možnosti različnega tolmačenja avnojskih načel prenašajo tudi v samo partijo.

Izhodišča AVNOJA in državnega ter partijskega mehanizma za uveljavljanje teh načel ne zadostujejo za izhod iz sedanje strukturne krize, ker zaradi svoje nedorečenosti prav ta izhodišča stalno in trajno rojevajo krizo. Temeljno izhodišče za vzpostavitev Jugoslavije kot države, ki bi bila sposobna predstavljati okvir za sožitje jugoslovanskih narodov in osnovo za uresničevanje njihovih interesov in za njihov nadaljnji razvoj, je zato lahko samo:

Nov sporazum jugoslovanskih narodov o sožitju v skupni državi. Tudi ta sporazum bi bil oslonjen na načelih AVNOJA kot izhodišče, vendar je potrebno ta načela nadgraditi prav s takšnim novim sporazumom. Jugoslavija je možna samo kot pogodbeno skupnost jugoslovanskih narodov.

Mimo tega izhoda iz krize ni mogoče. Seveda se lahko kot prehodna oblika uveljavi unitarizem z neko vodilno osebnostjo, vendar bi to dolgoročno pomenilo samo prehodno obliko pred dokončnim razkrojem države in pomembno degradacijo jugoslovanske ideje.

Glede na te ugotovitve — vizije slovenske državnosti in suverenosti v Jugoslaviji ni mogoče uresničevati prek sedanjih skupščinskih in partijskih mehanizmov, ki temeljijo pretežno na načelu majorizacije. Posledica tega je, da se prek večinskega glasovalnega mehanizma, zlasti v partijskih strukturah skuša vedno znova uveljaviti tista interpretacija avnojskih načel, ki je v nasprotju z interesi Slovenije.

Slovensko politično vodstvo mora izstopiti iz politične igre, katere pravila so Sloveniji vsiljena. Za Slovenijo je negativen izid te igre neizogiben.

Svet Slovenske demokratične zveze

Svetovno prvenstvo v alpskem smučanju z letnico 1989 se je končalo, in vsi se ga bodo radi spominjali. Našim smučarjem je v absolutni konkurenci navrglo prvi naslov. V slalomu ga je osvojila 20-letna Ljubljankanka MATEJA SVET (na sliki), ki ji s tem gre posebno mesto v slovenski smučarski zgodovini. Zadovoljen odhaja iz Vaila tudi TOMAŽ ČIŽMAN, ki si je v superveleslalomu prismočal bronasto odličje.

Povzeto iz Ljubljanskega "Dela".

Medijska pozornost Anteju Markoviću

Svetovne agencije objavile tiste poudarke iz Markovićevega nastopnega govora, ki govore o učinkovitem gospodarstvu in demokratizaciji

BEOGRAD, 29. januarja (Tanjug) – Govor mandatarja za sestavo novega zveznega izvršnega sveta Anteja Markovića na seji predsedstva konference SZDLJ je pritegnil precejšnjo pozornost svetovnih sredstev javnega obveščanja.

Poročila tujih časopisnih agencij posebej poudarjajo Markovičev poziv k radikalnim tržno usmerjenim reformam in njegovo zahtevo po razvoju popolnoma nove vrste socializma.

Ameriška agencija Associated Press poudarja Markovičeve besede, da je svobodno tržno gospodarstvo dosežek razvoja človeške civilizacije, za katerega ni doslej še nihče, našel zamenjave. Agencija navaja, da je Markovič prvi, ki je objavil, da Jugoslavija z 250-odstotno inflacijo in zastojem gospodarskega razvoja zopet ne more odplačati svojega zunanega dolga.

Britanska agencija Reuter je posebej pozornost posvetila Markovičevemu mnenju, da je

za konsolidacijo gospodarstva potrebnih najmanj pet let.

O govoru Anteja Markovića je poročala tudi sovjetska časopisna agencija TASS. V krajsi novici prenaša njegove besede, da mora biti program vodstva za izhod iz krize rezultat dela vlade v celoti in posvetovanja z uglednimi gospodarstveniki in znanstveniki, ne pa samo posameznimi osebnostmi.

Francoška agencija AFP poroča, da se je novi jugoslovanski premier Ante Marković zavezal za model socializma, ki temelji na učinkovitem gospodarstvu in popolni demokratizaciji političnega življenja.

Svedska sredstva javnega obveščanja so včerajšnjemu prvemu javnemu govoru bodočega

jugoslovanskega premiera Anteja Markovića posvetila posebno pozornost. Radio in televizija sta o tem poročala že včeraj popoldne in sinoči. Današnji izdaji časopisov Svenska Dagbladet in Dagens Nyheter sta se posebej ustavila ob Markovičevih besedah, da jugoslovanska družba za izhod iz gospodarske in politične krize potrebuje radikalno reformo.

Kuvajtska časopisna agencija KUNA je objavila, da je novimenovani premier v soboto pozval k oblikovanju nove vrste socializma, ki bi Jugoslaviji pomagal premagati socialne in gospodarske probleme.

O Markovičevem govoru poročala tudi iranska časopisna agencija IRNA. V daljšem poročilu pravi, da je Marković utemeljil svoj program na popolnem sprejemu tržnega gospodarstva.

V Banjaluki niso zadovoljni, ker se republika ne odloči glede Agrokomerca

BANJALUKA, 8. januarja (Tanjug) – Predstavniki vseh izvršilnih organov družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Banjaluka se bodo 20. januarja odpravili v skupščino SR BiH, če do tega dne ne bodo dokončno oblikovana stališča republike o tem, katere Agrokomerčeve delovne organizacije naj delajo naprej in katere bodo prenehale delati. Treba je zvedeti resnico, pa naj bo ta takšna ali drugačna.

To je danes izjavil sekretar občinske konference ZK Velika Kladaška Žarko Petrović in razložil, da so tako sklenili na skupni seji teh organov, ki so jo sklicali po ponovnem blokiranju Agrokomerčevega žiro računa in po podaljšanju agonije tega kolektiva. Blokiralni so namreč tudi žiro račun delovne organizacije Peradarstvo, v kateri so oživili proizvodnjo, tako da je zdaj tam okoli 950.000 pernatih živali. Delavci Delikatose stavkajo, nezadovoljstvo pa je iz dneva v dan večje tudi v drugih delih tega kolektiva, v katerem je zaposlenih okoli 8500 ljudi.

»Storili smo vse, kar je bilo odvisno od nas, zato bomo imeli še en sestanek, če tega hudega problema v velikokladuški občini ne bodo uredili sami, potem pa se bomo odpravili v republiško skupščino,« je dodal Petrović.

BEOGRAD, 27. januarja

– Politični položaj v državi in Zvezi komunistov Jugoslavije se slabša iz dneva v dan, zdaj pa je že tako dramatičen, da ga skorajda ni več mogoče nadzirati, zato grozi popoln kaos, so menili na nedavnem sestanku komiteja Osnovne organizacije Zveze komunistov v organih in organizacijah federacije.

Kot so ugotovili, je posebno zaskrbljujoč položaj v ZKJ, ki je že postal eden izmed vzrokov za nevarne delitve in konfrontacije na političnem in idejnem področju. Ker se politični položaj republiško-nacionalnega v ZKJ in celotni družbi nenehno krepi, vrh Zveze komunistov Jugoslavije dejansko ne more biti povezovalni dejavnik v Jugoslaviji. Za nastali položaj v državi so poleg CK ZK, ki mu med drugim očitajo, da ni dovolj storil za ureditve sprejete politike zveze komunistov, odgovorni tudi centralni komiteji ZK republik in pokrajin, vendar ne vsi enako.

Zato menijo, da bi morali čimprej sklicati kongres in 20. seja bi morala prispevati vsaj k ureditvi položaja v političnem vrhu ZKJ; na njej naj bi dosegli tudi soglasje o političnih potezah, ki bi peljale k združitvi ZKJ.

DELO, 27. jan. 1989

Penca Henderson & Assoc.

Lastnik: Stanko Penca in Gary Oder

518 Sydney Rd., Brunswick, Vic.

Tel.: 387 7055

nudi poklicne usluge in nasvete v vseh vaših davčnih obveznostih

Marjan Peršič o...

PROUČEVANJE SLOVENSTVA

Society for Slovene Studies se imenuje društvo za proučevanje slovenstva in je bilo ustanovljeno pred petnajstimi leti v ZDA z namenom, da poveže in spodbuja pri delu za spoznavanje sveta s slovensko kulturno dediščino vse, ki delujejo na tem področju.

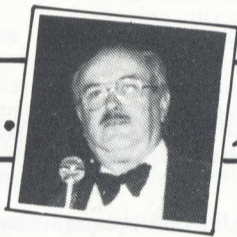
Med svoje članstvo, ki se je od prvotnih 19 članov razširilo na 278, šteje društvo danes tudi ugledne slovenske in tuje znanstvenike iz raznih delov sveta. V pričetku delovanja so pri njenem delu sodelovali v glavnem univerzitetni predavatelji za slavistiko na ameriških univerzah. V zadnjih letih pa se jim je pridružilo tudi število ljudi, ki se udeležujejo na raznih drugih področjih, ki obravnavajo slovenski jezik, leposloveje, zgodovino, kulturo, in podobno.

Delovanje tega društva, ki se v glavnem osredotoča na izdajanje raznih publikacij ter organiziranje seminarjev in konferenc, je zbudilo sedaj tudi močno zanimanje v matični Sloveniji, pri posameznikih, kakor tudi pri raznih inštitucijah.

V maju lanskega leta je bil prvič na slovenskih tleh – na Bledu, organiziran simpozij, ki je obravnaval sodobno literaturo v ZDA in Kanadi. Udeleženci so v prijateljskem ozračju razpravljali z visokimi predstavniki slovenskih inštitucij, posamezno ali v skupinah, o delu in namenu te Society for Slovene Studies (SSS). V vseh pogovorih se je kazala dobra volja do sodelovanja, še posebno z ozirom na to, da so predstavniki SSS poudarili njen izključno znanstveni in nepolitični karakter.

Od 18. do 21. novembra lani pa se je v Honolulu na Havajih vršila 20. državna konvencija organizacije American Association for the Advancement of Slavic Studies, katere je del tudi SSS.

V soboto, 19. novembra je bilo na vrsti razpravljanje, ki ga je pripravilo SSS z na temo: Odmiranjé ali reafirmacija. Razpravo je vodil prof. ljubljanske univerze

Dimitrij Rupel, poznan slovenski javni delavec, publicist in organizator pred kratkim ustanovljene Slovenske demokratske zveze. S svojimi tezami so sodelovali tudi: Rado Lenček iz univerze Columbia v ZDA in Irena BIRSA-ŠKOFIC iz univerze LATROBE iz MELBOURNA sta podala referat "Izkušnje slovenskega izseljenca". Andreas Maritsch iz dunajske univerze je govoril na temo "Izkušnje člana slovenske manjšine živečega izven Jugoslavije". Peter Vodopivec iz ljubljanske verze pa je podal svoje misli na temo "Izkušnje Slovenca v Jugoslaviji." Povzetek teh referatov in razprav sta napravila Alessio Lokar, predavatelj na univerzi v Vidmu in Tom Priestly iz univerze Alberta v Kanadi.

Ta konferenca je pomembna za nas Slovence v Avstraliji, še posebno zaradi tega, ker je bilo prvič, da je prisostvoval tudi nekdo iz Avstralije. Za to pomembno vlogo se je odločila v Avstraliji rojena rojakinja Irena Birsá-Škofic ter žrtvovala svoj čas in denar za sodelovanje na tem pomembnem globalnem področju slovenskega udejstvovanja. Kaj več podrobnosti o tem, pa bo verjetno sama povedala in napisala.

ŠKANDALOV ŠE NI KONEC

Ni se čuditi, da je nezadovoljstvo delovnih množic v Jugoslaviji in še posebno v Sloveniji vse večje. Če že 300 % inflacija – rezultat gospodarjenja Mikuličeve vlade – ni bila zadosten vzrok za nezaupanje ljudstva v vse kar mu je bilo obljubljeno zadnja desetletja, so novi podatki o korupciji nekaterih vodilnih politikov pripeljali izkoriščane sloje do zavesti, da se razmere ne morejo zboljšati dokler bodo državo vodili ljudje, ki jim služijo parole o enakopravnosti državljanov le za pretezo, da si čim mehkeje posteljejo svoja ležišča.

Po bilijonskih poneverbah pri tvrdki Agrokomerc v bosanski Veliki Kladaški in po razkritju novinarjev "Mladine", da so admiralu Mamuli vojaki morali zgraditi prekrasno luksuzno vilo na morju, so sedaj prišle v javnost vesti o počitniškem naselju, ki so si ga uredili v obmorski vasi Neum (kakih 110 km južno od Sara-

jeva) politični veljaki Bosne in Hercegovine.

Novice iz Sarajeva poročajo, da je dosedaj kakih 2000 vodilnih politikov, gospodarstvenikov, višjih oficirjev policije in drugih uradnikov izgubilo svoje položaje, ker so bili vmešani v te mahinacije. Med njimi so bivši podpredsednik SFRJ Hamdija Pozderac, ki je bil vmešan v afero Agrokomerca, Milenko Renovica, ki je bil federalni vodja partije v letih 1986-87 in je sedaj pod sumom, da je uporabil vpliv svoje uradne pozicije in si preskrbel od bank posojila, s katerimi si je zgradil palačo v Neumu, več apartamentov v Sarajevu in veliko lovsko kočjo blizu svoje rodne vasi v bosanskih planinah. Iz partije pa je bil izključen Todo Kurtović, vodilni partijski ideolog v prejšnjem desetletju, zaradi tega ker si je priskrbel sedem, zelo ugodnih posojil in si s tem denarjem zgradil sto tisoč dolarjev vredno vilo v Neumu.

Te mahinacije s posojili, katere so dokrili sarajevski novinarji so povzročile, da bo skoraj cel vodilni kader partije v Bosni zamenjan.

Prav verjetno je, da se take nepravilnosti niso vršile le v času po Titovi smrti. Razlika je najbrž le v tem, da se o njih sedaj lahko javno piše in govori medtem, ko so najraje preje take privilegirane dobrine smatrali kot "darila hvaležnega ljudstva."

NE POGREVAJMO TO KAR NAS RAZDVAJA

Proti koncu preteklega leta je po Južni Ameriki potoval Ribniški oktet in prirejal koncerte, v prvi vrsti namenjene tamkajšnjim slovenskim izseljencem. O uspehu, ki so ga pevci dosegli, ne samo med rojaki, ampak tudi pri poslušalcih drugih narodnosti, je napisal izčrpen članek v Nedeljskem Dnevniku urednik Rodne grude g. Jože Prešeren.

Pisal je obširno o Slovensko-jugoslovanskem vzajemnem društvu "Triglav" v Buenos Airesu, ki je bil kot nekakšen partner Slovenske izseljenske matice pri organizaciji te turneje. To društvo je nastalo leta 1947, po združitvi treh prejšnjih slovenskih društev, ki so jih ustanovili rojaki, ki so se tam naselili v času po prvi svetovni vojni predvsem iz Slovenske Primorske.

Omenil pa je v svojem članku tudi veliko skupino slovenskih izseljencev, takoi-menovano politično emigracijo. Le majhno število teh se je udeležilo koncerta v domu "Triglava". Zato pa so napolnili dvorano v kulturnem centru General San Martin in v Zlatem salonu Teatra Colon. Obe dvorani sta bili nabito polni in vladalo je tako navdušenje, da je moral oktet še

in še dodajati pesmi svojemu programu. Prešernova "Zdravica" v uglasbitvi Ubalda Vrabca je tako vžgala, da je bila vsa dvorana na nogah.

Jože Prešeren piše, da so bili po koncertih vsi prijatelji: "Stiskali so pevce in nam spremljevalcem roke in nam govorili: Čudovito! Tega nam manjka! Še kdaj pridite! Potrebujemo nekaj takega kar nas združuje! Saj smo vsi Slovenci!"

In k temu dodaja Jože Prešeren svoje misli, ki bi morale biti vzpodbuda vsem Slovincem v naših medsebojnih odnosih: "Ali moramo res vedno pogrevati samo tisto kar nas razdvaža. Ali ne bi raje govorili o pesmi, ki jo znamo vsi?"

Oktet je nastopil tudi v domu rojakov iz Beneške Slovenije v Vila Mallestru, v domu prekmurskih rojakov v Bernalu, v Dock Sudu, La Plati, v Cordobi in Rosario in pa v San Paolu v Braziliji. Nastopili pa so tudi na televizijskih oddajah v Buenos Airesu in Sao Paulu. Računajo, da je nastopom Ribniškega okteta prisostvovalo kakih 5000 poslušalcev.

KONEC MIKULIČEVE VLADE

Za letošnje noveletne praznike so narodi Jugoslavije dobili posebno darilo. Odstopila je celotna vlada SFRJ, ki jo je od maja 1986 vodil Branko Mikulič. To je prvokrat, odkar je komunistična stranka leta 1945 prišla na oblast, da je celotna federalna vlada odstopila.

Devetindesetletni Bosanec Branko Mikulič je za vzrok svoje ostavke navedel, da mu je parlament s tem, da ni odobril proračuna za leto 1989 izkazal svoje nezaupanje.

Navzlic vsem obljubam, kako bo izboljšal ekonomsko stanje v Jugoslaviji, so rezultati njegove uprave porazni. Ko je nastopil mesto predsednika Izvršnega sveta SFRJ se je inflacija sukala okoli 85 %. V lanksem novembru pa se je povzpela na 250 %. Jugoslavija sedaj dolguje 235 bilijonov avstralskih dolarjev in ima 1.2 milijona brezposelnih. Tekom leta 1988 je prebivalstvo pokazalo svoje nezadovoljstvo s 1400 stavkami nad tem, da je vrednost plač padla 8.8 %.

Že v lanskem maju sta Slovenija in Hrvaška zahtevali, da Mikulič odstopi, vendar nista dobili podpore ostalih republik in Mikulič se je v parlamentu glasno pohvalil, da je dobil igro z 4 proti 2. Takrat je tudi Zveza komunistov dala Mikuliču podporo. Tokrat pa je izgubil to podporo, kajti taista Zveza je njegov program za leto 1989 obeležila kot prazne obljube. To je seveda dobilo svoj odmev tudi v tisku, tako, da je celo beograjska Borba tokrat zahtevala Mikuličev odstop.

JANEZ VASLE MED NAMI

S svojim obiskom v Avstraliji nas je počastil operni pevec Slovenec JANEZ VASLE iz Buones Airesa. Skupaj s klavirsko spremljevalko PEG HAMPTON sta nastopala na številnih koncertih, ki so jih priredili po slovenskih društvi in verskih središčih. Koncertov se je udeležilo lepo število slovenskih poslušalcev.

"Slovenska narodna skupnost v Argentini je podarila našemu narodu lepo število mladih, že mednarodno poznanih znanstvenikov in umetnikov, ki gojijo še naprej ljubezen do jezika in naroda svojih staršev." je v uvodnem govoru v verskem središču Kew dejal dr. Zvone Hribar.

Štiriintridesetletni Janez Vasle je rojen v Buones Airesu v Argentini. Kljub svoji najstniški obljubi, je kot petnajstletnik zaprisegel, da ne bo stopil več na oder, se je od takrat pojavil, kot sam pove, že več kot petstokrat in pri tem izpolnil stari rek "Zarečenega kruha se največ poje." "Moj namen ni bil, da postanem pevec," še dodatno potrjuje, ampak sem se izšolal za novinarja. Celo samega papeža sem uspel intervjuvati in imam doma shranjene vse njegove posnetke. Na to sem zelo ponosen in zadovoljen. Med tem, ko potujem po svetu v glavnem pišem potopise. Predno sem se začel s glasbo poklicno ukvarjati sem bil sedem letu urednik glasbene revije. Danes pa to ni več možno, zato se približno 70 % ukvarjam s glasbo in 30 % z novinarstvom.

— Kako si pravzaprav začel peti?—

S petjem sem začel pri slovenskem pevskem zboru Karantanija in v sedmih

Najbolj pri srcu so mi Verdijeve opere. Kljub temu, da so zelo naporene in težke, me vedno ob vsakem poslušanju spreleti mrz po telesu, verjetno od same ganjenosti.

Janez Vasle pa ni človek kar tako. Pri njem nas je najbolj začudilo to, da kljub temu, da se je rodil in zrastel na argentinskih tleh, obvlada in govori slovenski jezik, tako, kot skoraj vsak Slovenec v Sloveniji. Pri avstralskih Slovencih je Janez Vasle vzbudil resnično veliko pozornost, saj so se zelo zanimali za nasvete za ohranjanje slovenskega jezika. In je na eni izmed radijskih oddaj dejal: "Vesel sem, da lahko spet govorim slovensko! Doma vedno govorimo samo slovensko in vedno so nas starši kot otroke opozarjali, naj govorimo slovensko. In vidim, da so imeli prav. Včasih seveda človeka mika na španščino, ker je lažja. Lažja pa predvsem zaradi tega, ker se z njo srečuješ vsak dan, kjer koli, v šoli, med prijatelji, itd. Ampak meni je bila slovenščina vedno všeč. In tudi danes rad nekaj napišem v slovenščini v naš slovenski časopis. Vedno uporabljam slovar in pravopis in tako se skušam izpopolnjevati, predvsem skladnjatve, ki so v slovenskem jeziku tako težke.

Ne rečem, da kot mlad nisem govoril špansko, seveda sem, sploh pa med mladimi. Vendar sem veliko govoril tudi slovensko, to je bilo doma, starši so bili zelo strogi, potem v slovenski šoli in s sorodniki, s prijatelji. Tako slovenščine ne obvladam samo jaz, temveč govorijo slovensko vsi moji slovenski prijatelji oziroma skoraj vsa moja generacija in celo otroci te druge generacije."

V slovenskih društvih v Argentini je kulturno življenje zelo bogato. Poleg tega imajo redne slovenske šole, ki so dobro

Koncert na Elthamu. Z leve: operni pevec Janez Vasle, tajnica SDM Tania Markič in predsednik SDM Frank Prosenik.

letih sem se tam veliko naučil. Pel sem kot solist in tako začel spoznavati svoj glas. Danes sem zaposlen kot pevec v "Teatru Colon" v Buenos Airesu. Čeprav je res, da je teater zelo oddaljen od ostalih opernih hiš, je svetovno zelo priznan, saj so v njem nastopali najboljši pevci že prejšnjega in sedanjega stoletja.

V letu 1987 me je Luciano Pavarotti izbral, da sodelujem v natečaju opernega petja v Philadelphiji (september 1988) z naslovom International Voice Competition. Čeprav nisem zmagal, sem se vendar naučil to, da tudi, če človek ne zmagaja, lahko uživa zmago svojih kolegov. In mislim, da to pomeni tudi vzgajati samega sebe.

V Sloveniji sem nastopal štirikrat. V lanskem februarju sem nastopal s Cerkvenim koncertom v Ljubljani, kjer me je spremljal znani organist Hubert Bergant.

— Kaj najrajši poješ?—

Opero imam zelo rad. Tudi oratorij oziroma verske skladbe, koncert je tudi nekaj lepega. Skratka menim, da zavisim, kako se počutiš. In zelo dobro je, če vse to troje dobro obvladaš.

obiskovane. Iz nekaterih podatkov je v lanskem letu pouk slovenščine obiskovalo 431 učencev. Poučevalo je 73 učiteljev, od katerih jih je 54 rojenih že v Argentini, 19 pa v Sloveniji. Pouk imajo vsako soboto v okrajnih domovih. Otroci gredo v slovensko šolo leto prej kot v argentinsko.

Med argentinskimi Slovenci krožijo tudi slovenski tedenski ali mesečni časopisi (Svobodna Slovenija, Glas kulturacije...) Izdajajo tudi verske časopise (Oznaniilo, Duhovno življenje...) Časopis Mladinska vest pa izdaja slovenska mladina, v katerega pišejo samo v slovenskem jeziku.

Na koncu Janez končuje svojo misel ko reče: "Menim, da starši morajo pri otroku vzbuditi zanimanje za materin jezik, le tako bo otrok spoštoval, cenil in tudi govoril ta jezik. Ob tem se iskreno zahvaljujem slovenskemu društvu Geelong, mojemu bratrancu Lojzetu Vasletu in vsem slovenskim rojakom za gostoljubje, ki so mi ga nudili.

Vesel sem, da sem vam lahko posredoval slovensko pesem in približal kos domovine. Hvala!

Vida KODRE

UMETNOST VELIKO PRENESE

Prispeli smo pravočasno. Vrsta ljudi pred blagajno se je raztezala do vhodnih vrat. Pred vstopom v dvorano sva z ženo še enkrat podučila obe hčerki o pravilnem obnašanju med predstavo. V dvorani nam je uspelo dobiti proste sedeže v zadnjih dveh vrstah, kar je bilo še vedno boljše kot stati. Luči so ugasnile. Predstava se je pričela.

Stikanje glav, polglasen pogovor se je slišal od vsepovsod. Neverjetno, koliko si imajo nekateri povedati, kadar pričakuješ od njih vsaj malo pozornosti. Nekaj vrst pred menoj je gospa v zrelih letih radodarno delila svojim sosedam bonbone zavite v celofan papir. Celofan je živahno šelestel med prsti pri odvijanju. Nekdo za menoj je prešteval kovance. Bo dovolj še za eno steklenico piva? Njegov sosed, ki je prav tako zaudarjal po alkoholu je brezbrizno zvižal cigarete. Pol ure po začetku predstave so zamudniki še vedno prihajali v dvorano preko škripajočih desk na tleh pri vходу. Skozi celotno predstavo so vhodna vrata ostala odprta kot na promenadi. Vsakdanje obnašanje obiskovalcev v katerikoli kinodvorani — je podoba te slike. Vendar le s to razliko, da tokrat nismo na filmskem platnu gledali dvodimenzionalno podobo Indiane Jonesa ali Mick Dundee-ja, katerima je deseta briga, ali se ljudje med njuno predstavo postavljajo na glavo, ali pa si pripravijo veselico s pečenimi klobasicami tik pred platnom. Na razsvetljenem odru je stal visok in dostojanstven naš slovenski rojak iz Argentine. Janez Vasle — umetnik. Operni pevec z glasom, ki ga v naših krogih ne slišimo pogosto in bi mu morali posvetiti spoštovanje, ki si ga zasluži. Spoštovanje v obliki pozornega poslušanja.

Noben od nas odraslih, pa naj izvira iz slovenskega materinega objema ali katerekoli druge narodnosti, nima rad, če ga kdo opominja kot otroka. Bil sem prisoten na dveh koncertih našega umetnika iz Argentine in prepričan sem, da bi bilo kakršnokoli opozorilo občinstvu o etiketi med predstavo boljše kot nič. Treba je pač sprejeti dejstvo, med seboj imamo posameznike, ki se ne zavedajo kako s polglasnim govorjenjem med umetniško izvedbo, ne motijo samo občinstva, ampak tudi umetnika. Vsak narod na zemeljski obli se rad pohvali s svojim bogatim kulturnim zakladom. Slovenci nismo

izjema. Manjši je narod, bolj opeva in ceni umetnike, katerim se je uspelo povzdigniti tudi izven kulturne anonimnosti. Za majhen narod je naša kulturna moč bogata, vendar pa dvomim v kulturno omiko manjšine, ki se včasih obnaša na kulturnih prireditvah (če se grobo izrazim), kot na veselicah.

Nikakor ne pričakujem, da se bodo vsi strinjali s kratkim opisom mojega zapazanja in občutkov. Zavedam se tudi, da teh kritičnih pripomb na račun našega obnašanja verjetno ne bi nikoli napisal, ako bi imel možnost sedeti v bližini odra.

Koliko ljudi med nami se je vprašalo, kako se je v takšnih kritičnih trenutkih počutil naš mladi umetnik iz Argentine? V kakšni luči je videl naš odnos do kulture, ko je moral skoraj celo uro po napovedanem začetku predstave potrpežljivo čakati, da se je dvorana počasi napolnila. Če je sedma ura zvečer med delavnikom za večino Slovencev prezgodnja za majhno merico duševne hrane, naj ljudje rajši ostanejo doma pri večerji. Zamudniki v melbournski ali v ljubljanski operni hiši bi se znajdlj pred zaprtimi vrati, takoj po začetku predstave, kar vsak ljubitelj umetnosti odobrava. Ko sem sedel tik pred odrom in se s prikritim obupom oziral na prazne vrste sedežev za menoj, sem iz dna srca upal, da se gospod Janez Vasle ne bo tisti hip prikazal na odru in pričel z izvedbo svojega programa pred desetimi prisotnimi. Pogreznil bi se v sedež od pekočega sramu.

Na njegovem prvem nastopu v naši sredini so nekateri starši prišli na genialno idejo, kako umiriti svoje otroke. Hrustajoči pečeni krompirčki ali "chips" v šelestečih vrečkah so seveda pomirili naše najmlajše. Hrustali pa so jih seveda med predstavo. Umetnost res veliko prenese.

Na zadnjem koncertu v Melbournu se del občinstva nikakor ni mogel umiriti med prvim delom nastopa, ko nam je umetnik postregel s sijajnimi izvedbami v tujih jezikih. Nekdo za menoj se je obrnil k sosedu in polglasno pripomnil: "Grem ven eno pržgat. Greš tud' ti? Saj ga nič ne zastop'm."

Moji hčerki sta sedeli med predstavo umirjeno in brez besed. Vendar pa ju nisem nikoli vprašal, kakšno je bilo njuno mnenje o obnašanju odraslih. Vnaprej sem vedel njun odgovor in sem zato raje molčal.

Vasja ČUK

euro furniture

Division of EUROINTERNATIONAL PTY.LTD.

Wide range of:

- Colonial and Contemporary dinning settings
- Rocking chairs
- Bentwood chairs
- Modern bedrooms

From top Slovenian furniture producers
Available at all leading furniture retail stores.

Factory show room:

3 Dalmore Drive, Scoresby, 3179, Victoria.

Telephone: (03) 764 1900

WE BRING WOOD TO LIFE!!

Naš Intervju

**ANTON NOVAK: SLAŠČIČAR, MOTO-
RIST IN ŠE KAJ**

Zaposlen je kot slaščičar v Free Mason Hospitalu v mestu. Najrajši peče krem snite, take na slovenski način in žensko osebje se stalno pritožuje, da preveč dobro peče. Je član kluba BMW, kjer so ga izvolili za Vice Captaina.

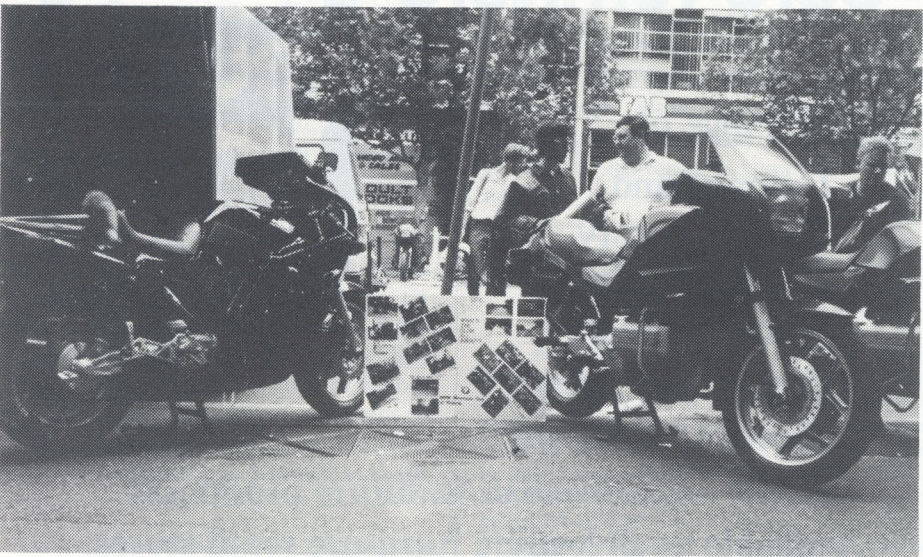
Vročje poletno nedeljsko popoldne je, ko stopam proti hiši, ki v tem okolišju že na prvi pogled nekako deluje slovenska. Hočem jih nekako presenetiti, zato vstopim pri zadnjih vratih, mimo garaže. V garaži počiva vsa sodobna motorizacija, od teh je en kombi, en osebni avtomobil in dva motorja BMW. "Uau" si mislim in stopam naprej, ko slišim govorjenje na njihovem vrtu. "Oho, dober dan," mi prijazno odzdravi in mi pride naproti mož srednjih let, ves v usnje oblečen od glave do pete. "Veste, danes je tako lepo vreme, da se že ves popoldan vozim z motorjem," mi pove.

Za nekaj časa posedimo v zibajočem se gugalniku v senčki skupaj z njegovo ženo in njegovo mamo, ki je trenutno na obisku iz domovine. On je prav po očetu, pravi mama, njegov oče je bil čisto nor na motorje in ni ga bilo motorja, da ga ne bi imeli pri hiši. Tudi žena isto potrди, saj svojega moža pozna že od malih nog, ker sta bila soseda doma v Ribnici na Dolenjskem. Veter kar nado budno pihlja, zato družina predlaga, da se preselimo v notranje prostore, kjer je mir in tišina. Na stenah visijo družinske slike, knjižne police pa so založene s priznanji in podelitvami, pokali in podobno.

Ja, ko smo se odpravili v Avstralijo leta 1957 so mi fantje rekli, da sem neumen, če grem, ker mi sploh nič ne manjka, saj imam najboljši motorje. Kaj pa sploh več hočem? Prav prepričevali so me, prijetno in z dolenjskim naglasom počasi pripoveduje Anton Novak.

Cez čas žena postreže s kavo in potico. Seveda si vzamem kos potice, saj se mi prav ponuja pred očmi. Topi se v ustih. Šele sedaj izvem, da je Anton pravzaprav po poklicu slaščičar in sta pred nedavnim imela skupaj z ženo svojo pekarno v Macleodu. Ja, pa tudi mi imamo svojo pekarno v Ribnici in smo že stari slaščičarji, je dodala njegova mama in povedala, da so krem snite tudi pri njih ena izmed najboljših sladkarij.

Moj oče je imel vse motorje na svetu, kar jih je bilo, se je pohvalil. Jaz, veste, sem zrastle na motorju, saj je moja mama že tiste čase vozila motor. Ko sem imel petnajst let, me leteča policija sploh ni več ujela, tako dobro sem vozil. Pa še izpita nisem imel, ker sem bil premlad. Poznali pa so me, poznali, zato me nikoli niso ustavili. Že takrat 1956. leta - pred našim odhodom v Avstralijo je ljubljanska leteča dobila nove BMW - 600 kubične motorje. Se pravi, že od takrat sem si želel, da bi imel tako mašino, pa je, kako bi pa sploh mogel pozabiti in sem sam sebi dejal: Enkrat ga bom imel!

Wolf na razstavnem prostoru

No, moja želja se je uresničila in kupil sem si 800-kubični BMW in imenoval sem ga Playboy. To je bilo pred tremi leti. Takrat me je tudi nekdo seznanil o BMW klubu in sem se vanj takoj včlanil, saj nam klub nudi zelo veliko. Tam se učimo vse sorte. Seznanjajo nas o tekmovanjih, o

Ob podelitvi priznanja

motornih prireditvah, tečajih servisih..., enkrat na mesec imamo sestanke, katerih se udeležimo v velikem številu tja do 120 članov nas pride. Letna naročnina je samo 18 dolarjev in ta sploh ni visoka. Ker imamo veliko ugodnosti, naprimer kjer kupujemo rezervne dela, ali motorje povsod dobimo 10 % popusta, kar se seveda izplača. BMW klubi v Avstraliji hočejo, da bi se združili in postali eden klub BMW Australia. V Ameriki že imajo tako in štejejo 60.000 članov. In seveda, kdor ima toliko članov, so potrebe in zahteve tako, da lahko pošljejo človeka direktno v tovarno BMW v Nemčijo in tam se zahteve uredijo. Mi dobimo tudi veliko rezervnih delov, naprimer, če ima tovarna BMW preveč zaloge, potem, da to zalogo klubu in v klubu napravimo licitacijo. V klubu prirejamo tudi "service day", kamor vsi pripeljemo svoje motorje in približno trije mehaniki so nam na voljo, da nas učijo kako se popravlja in razdira motorje. Če bi ga peljal na servis, bi me stalo 400.- dolarjev za mojega Wolfa.

WOLF - od kod to ime?!

V garaži sem ga že videla. Čisto črn je, pa še rep ima, pa čeprav lisičji. Potegne pa, potegne, mi hiti pripovedovati, še hujši je kot WOLF. Mislim si, da mu je izbral res dobro in pravo ime. Ali veste, kaj to pomeni, da ti motor potegne in doseže hitrost 200 km v 13 sekundah, ali pa 100 km v 4.5 sekundah. Ha, to niso heci! Moj Wolf je eden izmed petnajstih izdelanih na svetu. In je bil napravljen za pet let vnaprej kot prototip. Šele letos bodo taki modeli prišli na tržišče in predvidena cena je 22.000 dolarjev.

Kako in kje ste uspeli kupiti tako vreden in cenjen motor? me je zanimalo. Človek, ki je imel ta motor, je umrl za rakom. Pred njegovo boleznijo je motor pripeljal iz Nemčije, in ta motor je bil bil razstavljen na Race Expo. Jasno,

strastnež gor, strastnež dol, slikal sem se na razstavišču in ta motor mi je postal strašansko všeč in takoj sem si želel, da bi imel tak motor. No, in seveda vse skupaj se mi je uresničilo.

Žena me med tem mimogrede opozarja naj le popijem kavo, saj se bo do

konca ohladila. Jaz pa seveda pozabljam, saj je Antovo pripovedovanje pristno in tako zanimivo, da se kava res hladi.

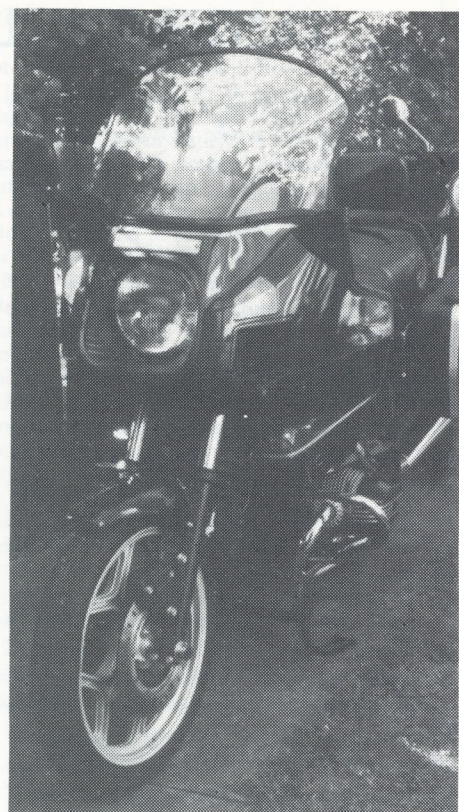
SREČANJE S KENGURUJEM

Prav nerada sem ga vprašala, če je že kdaj padel z motorjem in kako hudo je bilo. Pa sta se mi oba z ženo nasmejala.

Padu, padu, pa še k'eku! Ha,ha,ha! BMW klub je pripravil ICE CYCLE RALLY v hribih Viktorije okrog Falls Creeka.... In kaj je bilo? Vsako leto je bilo polno snega in mi smo se matrali po snegu. Lansko leto pa nič snega. Lepa, svetla in jasna noč. Dve ura ponoči. Seveda smo malo prehitro vozili, pa še navzdol je šlo in ne rečem dvakrat, da ni bilo nič ledu. Potem sem pa kenguruja srečal. Anton kar naenkrat utihne, jaz pa si po svoje že približno ustvarjam sliko o tem srečanju s kengurujem. Tudi meni gre malce nasmeh, ko se nato cela družina zasmehi. No, dva motorista pred mano sta bila pred ovinkom, pojasnjuje Anton, dva za mano sta mi pa svetila v vzratnem ogledalu. Jaz sem sem tudi prižgal dolgo luč in ko sem to naredil, mi je kenguru skočil pred motor, tako, da sem ga zadel in udaril s sprednjim kolesom. Ja, potem sem se pa kar naenkrat znašel v zraku, se obrnu in priletel na hrbet. Ja, moj Playboy pa na mene, a ne! 300 kilogramov, a si mislite! Meni ni bilo prav nič, za kenguruja ne vem, ker mi je pobegnil. In ko sem vstal sem se gledal in nisem dobil niti ene praske. Ampak motor - čisto razbit, tako, da sem ga moral celega predelati in popraviti, tako, da je sedaj edini motor tako sestavljen na svetu. Vsi se zanj zanimajo in me sprašujejo le kje sem kupil tako lep in poseben model. Pa še v časopis so me dali, ker sem ta motor imel celo na razstavi. Da ne pozabim povedati, da je bil moj hrbet čisto črn od tistega padca. Podpludbe čez in čez. Jee, ko me je dohtar pregledal, je rekel: "Ja, eden te je pa res dobro pretepel!"

V klubu BMW veliko delam, letos so mi dali AWARD. Potem mi pokaže še veliko nagrad in priznanj, ki jih je dobil v ta namen. Opravil je celo izpit za Defensive Motor Cycling Course, ki mu ga je izdala viktorijska policija.

Ali se v avto tudi kdaj vsedete? Kako, da ne, saj sem bil sedem let taksist. Ampak ni ga čez motor. Če človek

Playboy pred nesrečo

že od malih nog presedi na motorjih, potem mu to privaste k srcu in ta želja nikoli ne pojenja. To, da greš na frišen zrak z motorjem, to je ravno tako kot s konjem v gozd. 3000 kilometrov sva z ženo najdlje prevozila v dveh dneh, ko smo imeli neko turnejo z motorji. In to mi pomeni tudi FREEDOM, svobodo, da lahko potujem s tako hitrostjo in po svežem zraku. To je res užitek.

Na koncu vprašam še ženo, kaj ona meni o tem. Res moraš imeti rad, da se voziš na motorju in s tako hitrostjo. Jaz sem že tako, ali tako vedela, predno sem se poročila, da je mož ljubitelj motorjev in me to ni nikoli motilo, ker tudi sama imam rada in uživam v vožnji z motorjem, sicer le kot sopotnica. Vem pa za eno ženo - od motorista, da se razume, ki med vožnjo, ko sedi zadaj na motorju bere knjigo. ... Ne bi verjeli, če ne bi je videli... je simpatično dodala ter se nasmejala.

Vida KODRE

Mariannes TOUCH OF ELEGANCE Floral Hire

Romantic medley of 6ft to 10ft pedestals
Enchanting archways with essence of spring
Cloud light birdbaths
Flower decor for all occasions
Original high fashion
Keepsakes
Bridal bouquets all in high quality silks

For Appointment Call

726 9129

MARKIC NOMINEES

za vsa zidarska dela

16 Hamilton Drive, Ringwood,
Tel. 876 3023

PACO PLASTER

Specialising In
EXTENSIONS
RENOVATIONS
NEW HOMES

-No Job Too Small-

ALEX

Ph.018-322-373
Ah 300-1683

Specialising in all print ready
art work and graphic designs.

Vasja Chuck

115 KARINGAL DRIVE,
GREENSBOROUGH, 3088
TELEPHONE: 434 5768

TANKIDS

VI HARTMAN
dress designer

8 Sulby Pl., Tullamarine, 3043
Tel. 330 3980

Money Guidance

PTY.LTD.

(Licensed Securities Dealers)

Stan M.L. Penca AASA, CPA
Director

Retirement Planners
Financial Planners

Superannuation Consultants

Tel.: 387 7055

Slovenci v Avstraliji

SDM NOVICE

V upanju, da ste vsi preživeli svoj dopust sproščeno, se dobro spočili, srečno vrnili domov iz prijetnega letovanja, ter si tako nabrali novih moči za leto pred nami, se vračam k dopisovanju, da vas obvestim o dogajanjih v Slovenskem društvu Melbourne.

Hvala za številne božične in novoletne čestitke, ki so prišle iz različnih krajev sveta. To se pravi od blizu in daleč.

Veliko ljudi nas je obiskalo. Največ je bilo rojakov iz domovine, ki so se ali se še nahajajo pri sorodnikih, da spoznajo kako živimo Slovenci na tem oddaljenem kontinentu. Slehernega obiska smo zelo veseli. Pozdravljeni in dobrodošli med nami!

V sredo, 18.jan. smo lahko srečali rojaka iz Argentine, opernega pevca Janeza Vasleta. Nastopal je v slovenski dvorani v Elthamu in nas vse prevzel s svojim glasom in umetniškim talentom. Kljub temu, da vas je bilo veliko število odsotnih (letni dopusti), ter, da je bil koncert organiziran nepričakovano in hitro, se je koncerta udeležilo veliko število ljudi. Pevac je žel popolno pozornost.

Gospo Mariji Prosen in gospodični Mariji Vučko želimo hitrega okrevanja. Obe ležita poškodovani v bolnišnici, zaradi prometne nesreče.

Zaradi preobremenitve je iz upravnega odbora Slovenskega društva Melbourne izstopil prvi podpredsednik, gospod Max Hartman ml. Novi predsednik je sedaj Karl Bevc. Ciril Čampelj ml. je drugi podpredsednik.

Na silvestrov večer je sprejel priznanje častnega članstva naš dolgoletni član, večletni odbornik in ustanovitelj lovske in ribiške družine, gospod Janez Zemlič. Predsednik društva je Janezu podelil v potrditev zaslug srebrni krožnik.

Morda se opazili, da so leseni deli našega doma dobili "novo obleko". Za-

to gre zahvala gospodom Marjanu Potočnik, Viktorju Lampe in Stanetu Ogulin. Prebarvali so lesene izdelke, gospod Potočnik je podaril celo tudi barvo. Vsem iskrena hvala!

Gospo Mariji Cvetko in njenim sodelavcem hvala za okusno večerjo, katere smo bili deležni na Silvestrov večer; mladini pa za lepo postrežbo. Prav tako ne smemo spregledati dežurstva članov za Štefanovanje, Avstralijski Day Piknik in Pustno zabavo. Zares lepa hvala za vso pomoč prav vsem!

Član, odbornik SDM in ustanovitelj lovske in ribiške družine Janez Zemlič ob podelitvi priznanja za častno članstvo.

Tudi pustna zabava je že za nami. Pustnih šem je bilo kar precej. Lepo je bilo videti število našemljenih mlajše generacije. Nagrajeni so bili naslednji v treh kategorijah: 1. Indijanec – Stanko Prosenak, 2. Romeo in Julija – Greta in Frank Prosenik, 3. Mornar – Frank Repše. 1. Fant iz Bali – Zlatko FEkonja, 2. Drakula - David Markič, 3. Dekle – Kay Popošek. Štirje najmlajši: Michelle Hervatin, Martin Tegelj, Michael Prosenik, in Adam Gomizelj.

Letos bomo slavili 35. obletnico Slovenskega društva Melbourne. Nekateri načrti so že v poteku, zato vas že sedaj obveščamo o datumu, ki bo v soboto 11. in nedeljo 12. novembra.

Anica MARKIČ

Mladinci SDM v vlogi natakarev in natakarič na Silvestrov večer. Vodja strežbe je gospa Marta Stoklas.

Spodaj čepi: David Krnel. Zgoraj z leve: Damian Pišotek, Betty Tomšič, Eric Gelt(zadaj), Marta Stoklas, Julie Krnel, Igor Brgoč, Geanette Urbančič, David Markič.

Sasha Eric Photography

agent for Diamond Valley
Prestige Car Hire

267 HIGH ST, PRESTON, 3072 480 5360

Po vsakem naporu zaslužen počitek in rekreacija. Kopanje naslednji dan pa res prija!

SODELOVANJE JE VAŽNO!

Po že preživelih novoletnih dopustih so se balinarji Jadrana ponovno angažirali na tekmovalnih stezah pokritega balinišča. Pod pokroviteljstvom balinarske sekcije tega kluba se je organiziralo tekmovanje za RUDIJEV pokal. Seveda omenjam samega predsednika balinarske zveze Viktorije Rudija Iskra, ki je bil tudi pokrovitelj tega športnega srečanja.

Ob prijetni družbi vseh zbranih tekmovalcev in seveda enkratno vreme, to sta bila dva faktorja, ki sta zagotovila sto procenten uspeh. In kot že na mnogih prejšnjih tekmovanjih je bilo tudi tokrat nekaj presenečenj. SEveda je bilo presenečenje dneva udeležba balinarjev italijanskega kluba VENETO. Moram poudariti to, da ima g. Iskra zelo ugodne veze s tem klubom in, da ravno to pripomore k zelo lepemu sodelovanju pri takšnih prireditvah.

Kot sem že prej dejal je bila zasedba enkratna kljub počitniškemu razpoloženju. Mislim, da tudi zaradi tega ni bilo srečati nekaj od tekmovalcev.

Od devetih zjutraj pa do samega večera se je zavleklo tekmovanje. Balinarska zveza Jadrana je tudi poskusno najela profesionalno organizacijo, ki naj bi po zmernih cenah pripravila kosilo za številne goste. No, koliko je bilo to

uspešno se še ne ve, ker se predračun od Oriane Catering servisa še ni pojavil.

V glavnem so se pomerila vsa društva razen Geelonga. Kljub vsemu je bilo tekmovanje dobro obiskano. Uvrstitev je bila naslednja:

- 1.mesto: ISTR
- 2.mesto: VENETO
- 3.mesto: JADRAN
- 4.mesto: VENETO

Še enkrat je potrebno poudariti pomembnost sodelovanja med klubi kot na primer sodelovanje z italijanskim klubom. Izkazalo se je, da imajo tudi naši sosede (Italijani) zelo dobro organizirano balinanje in, da bodo v bodoče mnogi od naših klubov gostovali tudi pri njih.

Rudiju se še enkrat zahvaljujemo za pokroviteljstvo in organizacijo vseh trofej in seveda celega tekmovanja. Iskrene čestitke in še mnogo uspešnih tekmovanj!

Derry MADDISON

ŽENSKÉ DRŽIJO ŠTIRI VOGALE

Vodstvo društva "Planinke" v Brisbane in Gosld Coast, ki ga sestavljamo samo ženske je v svojem poročilu koncem lanskega leta povedalo članstvu kaj vse so uspele napraviti v prvem delu svojega poslovnega leta.

Opravljeni so bila najnujnejša dela v sami dvorani. Kuhinja je bila opremljena z novimi omarami in umivalnimi koriti. Vse to delo so naredili rojaki brezplačno. Tudi prtji in zavese so bili darovani; prav tako kuhinjske potrebščine. Potrebovali pa bi še število večjih posod in vsaj še en hladilnik.

Piknike prirejajo redno vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu in večina članov, ki so se prijavili za pomoč pri prapravi je držalo obljubo.

Sešite so bile tudi okenske zavese za dvorano, bar in kuhinjo ter 15 namiznih prtov. Kar štiri nedelje so ženske porabile in jih skupno šivale na queenslandskem slovenskem gričku.

Tudi električna instalacija je bila brezplačno delo rojaka.

Celotna dvorana deluje zelo prijetno, še posebno odkar so bile dobavljene nove stolice. Članstvu je bilo na enem od piknikov predlagano, da bi si za nabavo novih stolic sposodili denar. Člani so kar hitro med seboj nabrali 1300.- dolarjev, kar je poravnalo levji delež računa, ki je znašal 1410.- dolarjev, za stotrideset stolic in štiri mize.

Kot običajno je bilo tudi letos prirejeno na hribčku slovensko Miklavževanje. Strog Miklavžev glas je spominjal na Marjana Lauka. Miklavža

je obiskalo veliko število rojakov. Tudi na Štefanovo je bil obisk hribčka kar precejšen. Med obiskovalci smo imeli priliko spoznati tudi Lojza Zupančiča iz Nemčije, ki je prišel na obisk k svojemu bratu na Zlato obalo. Silvestrovanje pa ni zadovoljilo pričakovanj, kar je deloma razumljivo, saj je hribček precej oddaljen in nočna vožnja na velike razdalje ni preveč prijetna.

Naj navedem še listo članov, ki so tako hitro in blagohotno darovali denar za nabavo stolic in miz:

- 200.- Mia Leber
- 60.- Družina Jože Gjerek
- 50.- Marjan Lauko, Stanko in Točka Heric, Franc Berič, Marija Trošič
- 40.- Tone Vogrin
- 30.- Janez Picelj, Vinko Čopar, Milan Hajdukovič.
- 20.- Franc Vodopivec, Maria Podobnik, Dora Vodopivec, Jože Skočir, Nataša Walker, Franc Šauli, Dušan Vran, Albin Smigotz, Silvo Pregelj, Lojze Gombač, Leon Pendzialek, Andrej Kirn, Jože Vah, Franc Hartman, Milan Picelj, Mirko Cuderman, Franc Lovrec, Danilo Maver, Ivan Vrčun, Franc Polak, Karlo Župančič, Jože Judnič, Marijan Peršič, Jože Majerle, Ljubica Ac, Marjan Polak, Ivanka Brodej, Jože in Jana Čeh, Franc Penko, Edi Andlovec, Albin Orel, Karlo Knap, Ana Čarman, Jože Koželj.
- 10.- Marija Juriševič, Milka Marušič in Pavla Jelerič.

Marijan PERŠIČ

IZ CANBERRE POROČAJO

Slovensko društvo v Canberri je bilo v zadnjih dveh mesecih zelo aktivno, poleg priprave za gradnjo pokritih balinišč z dvorano in vsemi dodatki, smo organizirali razne prireditve, kot normalno vsako leto ob tem času, tako, da ni bil nihče prikrajšan.

Miklavževanje, ki smo ga priredili v decembru je bilo zelo uspešno, v glavnem zaradi tega, ker smo imeli na obisku 45 rojakov iz Melbourn, ki so prispevali, da je bilo Miklavževanje pestrejše. Za njihovo udeležbo se prav lepo zahvaljujemo. Še posebno pa se zahvaljujemo družini Lapuh, oziroma njihovi hčerki Lidiji, ki je nam zaigrala na klaviaturo čudovite melodije in zapela nekoliko domačih pesmi, z angelskim glasom.

Na Multikulturnem festivalu 21. januarja so nastopali muzikantje ansambla "Mavrica" iz Sydneya, zaigrali so sloven-

ske polke in valčke in prejeli dokaj živahen aplavz od številne publike. Zelo uspešno je nastopala tudi naša folklorna skupina.

Ob koncu lanskega leta je predsednik Kavaš priredil piknik za člane Labour Party iz okolice Canberre. Piknika se je udeležil tudi parlamentarem Jim Snow, veliki prijatelj Slovencev in osebni prijatelj Alojza Kavaša – predsednika društva.

Ob tej priliki bi tudi želel čestitati gospodu Šerneku, ki je že petkrat zaporedoma izvoljen za predsednika Slovenskega društva Sydney, kar vsekakor pomeni, da uspešno vodi društvo in da imajo člani veliko zaupanje vanj.

Vsem Slovincem, ki ste dobre volje, v Avstraliji in v domovini pa lep pozdrav.

Alojz KAVAŠ

Ansambel "Mavrica" iz Sydneya v času prireditve

Folklorna skupina Slovensko društvo Canberra na Multikulturnem festivalu v Canberri

*Na pikniku v Slovenskem društvu Canberra.
Z leve: Jim Snow (member for Eden Monaro), gospa Kavaš.*

SLOVENSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

sporoča in izreka dobrodošlico vsem rojakom, ki so na začasnem obisku v Canberri ali njeni okolici, da se ustavijo in obišejo naše slovensko društvo na naslovu Irwing Street, Phillip (Canberra) A.C.T., kjer vam poleg dobre domače in izbrane hrane nudijo še razne turistične informacije o samem mestu in okolici in mogoče peljejo tudi na krajše izlete.

Klub je odprt vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikonočnega petka in božičnega večera) od 11.30 dopoldan do 23.45 ure zvečer.

Ves čas obratovanja je odprta tudi točilnica, kjer so na razpolago številne slovenske pijače.

Z okusno domačo pripravljeno hrano pa se lahko zadovoljite vsak dan od 18. do 21. ure zvečer, ob nedeljah pa tudi za kosilo od 12. ure do 14. ure in za večerjo od 18. ure dalje. Torej dober tek!

Naša telefonska številka pa je (062) 82 1083.

DOBRODOŠLI!

IZLET V PERTH

Ivanka Škof – avtorica tega dela nam predstavlja mesto Perth in tamkajšnje življenje. V uredništvu se ji zahvaljujemo, saj je opravila dobro novinarsko delo. In kot sama pravi že na začetku, da bo pa le mogoče branje katerega izmed nas prevzelo, da se bo odpravil na pot proti Perthu. Nekateri že imamo kovčke pripravljene in komaj čakamo na ugoden datum. Vse Slovence v Perthu tudi mi pozdravljamo in upamo, da jih v kratkem obiščemo. Obenem jih vabimo na sodelovanje v našem Vestniku.

Mogoče bodo ti moji stavki še koga pritegnili, da bo spakiral torbo ter se podal v Zahodno Avstralijo. Mnogo ljudi bi rado obiskalo kraje v naši novi domovini, a kaj, ko je denar vedno težje prihraniti. Pa vendar ni tako hudo, če se dobro pozanimamo na kakšen način lahko potujemo in si pri tem prihranimo stroške. Naprimer v Zahodno Avstralijo – to je v Perth je cena letalske vozovnice približno 800.-dolarjev. Ta je povratna. Če pa si izberemo "flexi-fair" plačamo za povratno karto le 461.-dolarjev. Seveda jo moramo vplačati 14 dni pred odhodom, tam pa nam lahko rečejo, da ne odpotujemo točno tisti dan, kot smo predpostavili, ampak, da bomo odleteli dan pozneje. In kaj je hudega, če gremo namesto 26.12. namesto naslednji dan to je 27.12.

Člani pevskega zbora Slovenskega kluba Perth.

American Cup le vplival na razvoj Perth. Cene hiš so poskočile, ker se je uredilo in zgradilo precej objektov za turiste. Ameriški stil je prisoten tudi v trgovinah.

Sončni zahod pa je ostal tak kot je bil nekdanj. Čudovito žareči udarja v stekla visokih stavb in se od njih odbija vse, dokler sonce popolnoma ne utone. Z mrakom pride drug pogled v Perthski zaliv. Bele jadrnice kot golobice tiho jadrajo oziroma polzijo po mirnih valovih in režejo mavrice barv, ki odsevajo iz reklamnih napisov.

Če si zaželiš slovenske besede in klepete se pa podaš ob petkih in nedeljah zvečer v Slovenski klub Perth. Povedali so mi, da jih je malo, vendar so si kupili lepo dvorano v samem mestu. Prvi denar so si zaslužili s tem, da so sezidali stanovanjski hiši, ju prodali in plačali predujem za dvorano. Tudi dvorano so predelali in lepo uredili kuhinjo, sanitarije, prostor, kjer imajo pevske vaje redno enkrat na teden. S plesi, prireditvami, s hrano in pijačo so prihranili toliko denarja, da so dvorano izplačali. Na Miklavževanju so peli in po prireditvi zaplesali, ob orkestru, ki ga vodi Johnny Križman. Njegova harmonika priključuje take melodije, ki so podobne Avsenikovim in Planšarjevim in pete nas kar zasrbijo, ker ne moreš dru-

Let je direkten do Perthu in traja točno tri ure. Perth je zelo lepo mesto, ima 994.472 prebivalcev. Plaže so čudovite, peščene, čiste, nebo je dan za dnem modro, brez enega oblaka. Temperatura se nahaja od 29 do 30 stopinj Celzija in vendar se vročine ne občuti, ker je suho in z morja hladi rahel vetrič. Na otok Rottnest se lahko popeljemo z ladjo in tu je na plažah še bolj mirno. Voda je kristalno čista brez kakršnih strupenih ameb. Okrog otoka je kolesarska steza, ki daje možnost, da se ljudje razgibajo in uživajo v miru, saj ni avtomobilov ali drugih hrupnih vozil. Kdor si želi tišine, sonca in čistega morja, naj se le poda v ta kotiček Zahodne Avstralije.

Za Perthom prav nič ne zaostaja Fremantle, ki po nekaj minut vožnje z avtobusom (1.15 dolarja stane povratni vozni listek) se pripeljemo iz Perthu. To mestce je popolnoma podobno sredozemskim mestom. Mizice in sončniki na prostem pred restavracijami in slaščičarnami nam dajejo vtis, da smo nekje ob italijanski ali dalmatinski obali, še posebno, ko prisluhnemo govoric, saj je na vsakem vogalu slišati italijansko in dalmatinsko besedo. Tudi vonj morja je podoben vonju Jadranskega morja. Avtobusne zveze so zelo dobre, saj gre avtobus iz Perthu v Fremantle vsakih 10 minut. Opaža se, da je

gače, kot da se zavrtiš. Može in žene imajo prave slovenske noše, ki jih je sešila g. Križman. Res je vredna pohvale. Vsi so zelo prijazni, čutijo se nekoliko odrezani od ostalih Slovencev v Avstraliji. Zelo jim manjka gradiva za radijske ure. Lepo bi bilo, če bi slovenski napovedovalci z radia 2EA in 3EA odstopili telekse ali zvočna pisma, kadaj jih oni že objavijo, saj ne bi dolgo vzelo, da bi prispela pošiljka v Perth. Sloveniji bi pa tudi prihranili dvojne stroške.

Prisluhnila sem dvema radijskima oddajama. Gospa Ivanka me je presenetila z lepo oddajo o Prešernu in v drugi, o Linhartu. Vse kar je povedala, je prihajalo prav iz srca. Čestitam!!

Vsem, ki sem jih srečala v klubu se iskreno zahvaljujem za prijaznost in veselje, ki so ga nudili, pevskega zboru in radijskim napovedovalcem pa želim mnogo vztrajnosti in uspehov v letu 1989.

Ivanka ŠKOF

Slovenski jezik je meni taka dragotina, da sem vesel, ker mi je dana, in je ni cene, za katero bi jo mogel dati.

Oton ŽUPANČIČ

KULTURNI VEČER NA PLANICI

V začetku meseca decembra 1988 je naše slovensko društvo "Planica" zaključilo slovenski del praznovanja dvestoletnice Avstralije s kulturno - zabavnim večerom, ki se ga je udeležilo veliko število rojakov.

Program se je pričel z recitacijo, ki jo je izvedla učiteljica planiške šole Lucija SRNEC, besedilo recitacije "Zlata skrinja" je nestrpnim prisotnežem prikazalo borbo za ohranitev slovenstva skozi stoletja.

je Lapuh, ki stalno sodeluje na prireditvah, zato je Lapuhova družina hvalevredna, ker tako daleč potuje in tako nikoli ne izostane na sleherni slovenski kulturni prireditvi.

Pred zaključkom tega večera pa smo vsi nestrpnost čakali na recept večne mladosti. Ko so se kulise odprle se je pred nami odvijala zgodba gospodarja Šimena, ki mu je pravzaprav gospodarila žena Filomena in ga tudi poskušala pretenitati, da preiskusi serum "Večne mla-

Sede z leve proti desni: Filomena – Tilka Lenko, Fini (hči) – Meta Lenarčič, Šimen (gosporar) – Adam Klančič, režiserka – Lucija Srnc.

Stoje z leve proti desni: IZUMITELJ SERUMA (Finin zaročenec pod oblastjo mame) – Jože Čulek, Finin fant Franček – Ivan Vesel, kuharica in sosed – Marija Penko, Poluster (profesor) – Zvonko Penko.

Prijetno povezavo med točkami je uprizoril nam vsem poznani, prijetni organizator Lenti Lenko z glasbeno točko "Venčka narodnih". Lenkovi družini gre velika zahvala za vzpodbudo mlademu glasbeniku Lentiju, saj je vedno pripravljen nuditi občinstvu poleg glasbe tudi prijazni nasme. Nadvse pa nas je presenetila točka Koširja in Tofa, ki sta jo predstavila Zvonko Penko in Fred Toplak. Pošteno smo se nasmejali tema melbournskima humoristoma in upamo, da ju kmalu slišimo in vidimo. Tej veseli točki je sledila pesem in glasba naše mladinke Lidi-

dosti" in se s tem prikupi, po njenem okusu izbranemu zetu, tako zvanemu izumitelju, ki je hotel na hitro postati bogat. Vendar ji je to izpodletelo, ker si je hčerka Fini že našla svojega izvoljenca v sosedovem Frančku. Oče Šimen pa je tudi dokazal, da se ne pusti ženskam na limanice, ko je prebrisan vse potegnili za nos. Ob zaključku smo vsi v veselem vzdušju postali mlajši.

Ta večer je bogato prispeval k ohranjanju kulture med Slovenci v Avstraliji in posebna zahvala gre Luciji Srnc in vsem sodelujočim.

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL - CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. – vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

SN

foto-slikar

Simon Novak

- Otroški in družinski portreti na domu
- Poroke v domačem okolju ali po želji
- Posebni družinski prazniki – rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično
- Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak

Kličite na telefon: **367 8405**

LEPOTE PUSTA NA LEPEM JADRANU

Pričelo se je kot na vsakem navadnem plesu. Ljudje so se pričeli zbirati počasi na ta čudovit pustni večer le z razliko, da se ni videlo niti ene same pustne šeme. Seveda tudi to ni skrbelo organizatorjev, saj se več kot propagirati tudi ne da. Rekel bi, da je bila ura skoraj tričetrt na devet, ko se je kot iz neba v halo vsula velika skupina pustnih šem. No kot sem izvedel kasneje, so bile to maske obiskujočih se gostov iz slovenskega društva Planica in tudi slovenskega društva Geelong. REs je bilo enkratno, kajti vrisk navzočih otrok je bil prvi znak te pustne zabave. Glasba je bila zelo živahna, saj so tudi fantje Slovenskega kvinteta začutili vzdušje mask.

Okrog devete ure zvečer pa je na lepem zmanjkalo ljudi, kateri so si pa seveda prinesli maske s seboj in so jih držali skrite do določenega časa. Da, da, res je bilo slikovito po nekaj desetih minutah, ko se je v dvorano vsula cela reka pustnih šem. Zgleda, da so se ljudje skrbno pripravljali za ta večer, kajti na vse lepem je bila dvorana dobesedno prepravljena s šemami. Tu so bi li Meksikanci, Indijanci, Arabci, opice, okostnjaki, drakule, plesalke in še kaj. Barve so se kar prelivale in tako je dobil zelo običajen začetek čudovito nadaljevanje.

Bilo je seveda smeha in še celo nekaj prestrašenih majhnih otrok, ki v življenju še niso doživeli kaj takega grozotnega. Toda vse je potekalo v zelo lepem pustnem duhu in tako se je pričela tudi uradna parada mask. Med tem je bila izbrana še zelo nevtralna komisija, ki naj bi za ta večer izbrala in nagradila trinajst najbolj popularne in seveda izvirne maske. Nikjer ni primanjkovalo našega krivopivca Drakule, no če se bolje izrazimo, ni bil ravno krivo pivec ampak krvoses, ki lepše zveni. Grozni Drakula oblečen v čudovit črno-rdeči plašč je bil tudi glavni povzročitelj otroških in seveda še mnogih ženskih krikov.

Res je enkratno stati nekje v vogalu in

nedolžno opazovati maskirane ljudi, katerih karakterji brez mask so popolnoma drugačni. Pa kaj je dejstvo, naj bi številni ljudje bili prikriti z maskami bolj pogosto, ali so njihovi karakterji le zelo površinski. Toda, kdo bi se spuščal v globine teh ljudi. Najpomembnejše je bilo dejstvo, da je komisija izbrala tri maske in, da so bile nagrade zelo pravično podeljene. Tako si je prvo nagrado zagotovila maska MEKSIKANCA iz Geelonga, druga nagrajena maska sta bila par naftna magnata (ARABEC IN ARABKINJA) iz slovenskega društva Planica in tretja nagrada je pripadala krvoločnemu, ki je načel vrat vsake prisotne dame – Princ Drakula.

Meksikanec

Res je bilo zelo živahno ta večer, pa čeprav z tako počasnim začetkom. Mislim pa, da so bili organizatorji kar pripravljeni na nekaj takega saj ni niti eden obraz izražal kakšne zaskrbljenosti. Tudi mize so bile zelo dobro založene s krofi in sladkarijami vseh vrst, ki so pač primarne ob pustnem času.

Še enkrat čestitke zmagujočim maskam in seveda nasplošno vsem, ki so pripomogli k velikemu uspehu tega pustnega večera.

In kot mi je bilo javljeno so naslednji dan ob zelo živi ceremoniji pusta tudi uspešno pokopali do naslednjega leta. To pa je že tradicija na tem slovenskem klubu, da se izkoristi vsakršna prilika za skupno udeležbo in številčno zbiranje ljudi.

Še enkrat čestitke vsem, ki ste pripomogli k ogromnemu uspehu letošnjega pustovanja na Jadrano. Seveda z željo, da se ponovno vidimo drugo leto

Drakula KRIVOPIVEC
(za letos tako)

UPRAVI
IN
VSEM
ČLANOM
SD MELBOURNE!

SREČNO
IN
USPEŠNO
LETO
1989!

Iskrene želje s pozdravi pošiljata

RAFOLT PAVLA in ZMAGO!

Maribor, 26.12.88

NAŠEMU
PEVSKEMU
ZBORU!

Mineva leto dni, odkar sem zapustil vaše vrste in še vedno se mi dozdeva, da slišim Brankotovo rotnje: "Softly, please"! Naj je to veljalo vsem ali samo meni, vedno me je spreletelo kot da bi poslušal molitev očeta, ko vzgaja svojo družino. Kratek je bil čas bivanja med vami, toda spomin bo večni! In ko se staro leto seli v skrinjo spominov, ko se rojeva nov čas upanja in nade, želim Vam vsem

SREČNO IN ZDRAVJA POLNO
NOVO LETO!

Moje dobre misli naj vas povedejo k osebnim, poklicnim in kulturnim srečim. Spoštujte slovensko besedo, sejte domovinsko ljubezen v mlade brazde in čuvajte stare tradicije! Kadar pojete na Griču, ne poslušajte samo gumtree, tresejo se tudi zeleni listi lipe v domači vasi! In ko boste zapeli "Sem fantič z zelenega Štajerskega...." bom pritegnil tudi jaz in vsa dobra srca bodo prisluhnila!

V upanju, da bo naše prijateljstvo živelo dolgo dolgo – Vas pristrčno pozdravlja

Zmago

ČESTITKE NOVOPOROČENCEMA

Čestitam, čestitam, kličem iz srca, srečno življenje Bog naj Vama da.

Želim, da Večerni zvon bo še donel, Gioni na odrih veselo še pel.

Nevesta, ti pa sprejmi v srce, za ljudi veseliti Gioni rojen je.

Ptičko ne moreš zapreti v klet, tisto, ki je rojena za svobodno živeti.

Lepa nevesta, nauči se peti, z Večernim zvonom boš hodila po sveti.

Otroke muzikante boš rodila slovensko peti v tujini učila.

Ta močna korenina, lipov cvet, v naslednjem rodu nesme še umreti.

Ta slovenska lipa bo še cvetela, če bosta tudi slabo skupno trpela.

Zakonski stan, najlepši je stan, kadar pravemu na roko pristan je dan.

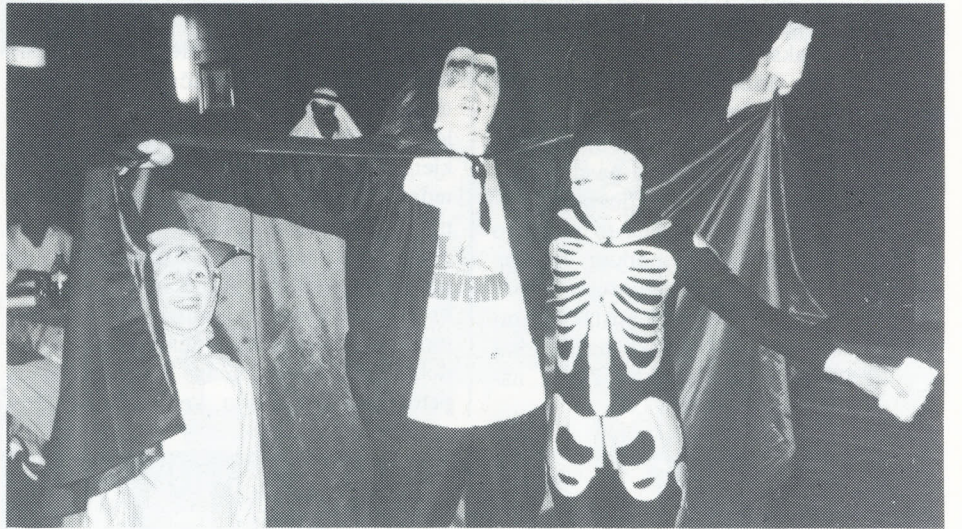
Najsrečnejša družina, ki otroke ima, ko k učenju in v cerkev otroke pelja.

To srečo Vama vsi iskreno želimo, z Vami se radostno vsi veselimo.

Marcela BOLE

Naftna Magnata iz Planice

Drakula v črno-rdečem plašču, spodaj nosi majico z napisom Ljubim Slovenijo. Torej Slovenke naj le pazijo svoje nežne vratove.

In kot se spodobi tudi pokopavanje Pusta.

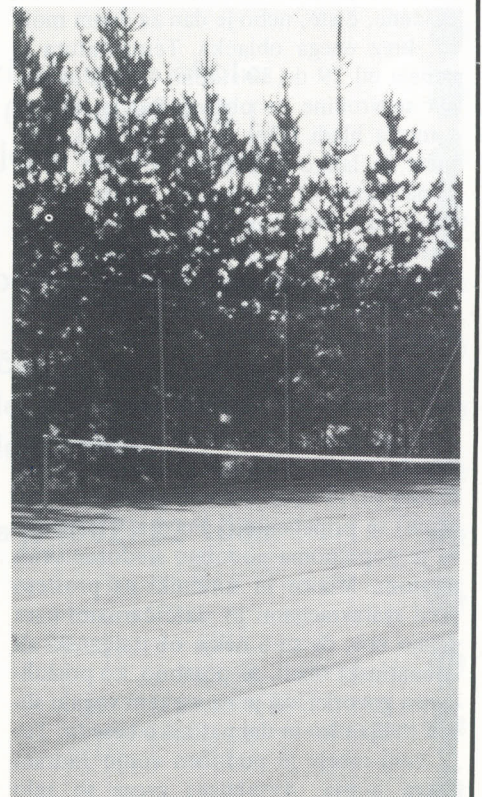
What a Hit...

Well guess what? Since writing that story on the weed covered tennis court in October, it's been asphalted and a new nets up. It seems as though some club members aren't just talking. I'm impressed! It's good that we can use the court now. There's nothing more frustrating than having a facility and not being able to use it. It's like having a toy that doesn't work. Do you know what I mean?

Anyway, I've played a few sets on it. The ball bounces even and the asphalt is straight. The pine tree surrounds make it an ideal setting. I've already lost two balls in the vegie patch. Too much power on my return and not enough accuracy.

Some of you will no-doubt have a hit this summer. Go for it. Tennis is like cocaine, but unlike cocaine up your nose, the euphoria from tennis comes from hitting a winner down the line. See you all at the court. Nazdravje!

Michael LESNAK
(Soccer player and now Tennis junkie at Diggers Rest Jadrano).

Teniško igrišče v najnovejši izvedbi.

Zdravniški kotiček

JOGURT

Ljudski zdravnik
dr. A. Vogel

Kadar beremo o jogurtu, se gotovo vedno spomnimo na stare Bolgare, saj najbrž ne pravijo brez vzroka, da so se morali za svojo veliko starost zahvaliti tej hranilni in zdravi mlečni jedi.

Kaj je pravzaprav jogurt? Na to vprašanje dobimo praviloma odgovor, da gre za neke vrste kislo mleko. V določenem pomenu ta odgovor ustreza, čeprav ima navadno mleko približno 6 g mlečne kisline v litru, jogurt pa lahko postreže le z 2 g.

Pri pripravljanju jogurta ima bistveno vlogo mlečno kislino vrenje. Tisto značilno, kar se odrazi pri delovanju in pri okusu jogurta, je treba pripisati bacilu Maya, ki deluje z navadnim vzhodnjaškim laktobacilom v simbiozi, tj. v sožitju.

Ali je jogurt bolj zdrav kakor navadno, sladko mleko? Popito mleko se v želodcu neutegoma strdi (koagulira) in dela sirček. Enak pojav vidimo pri siru, če se siriščno kvasino doda toplemu mleku. Siriščna kvasina je tudi želodčni encim, ki ga za sirarstvo posebej pridobivajo iz telečjih želodcev. Ko se mleko v želodcu sesiri, mora želodec močno delati, da ta sesirek predela. Če komu želodec ne dela posebno dobro, pa naj je zmoteno izločanje ali pa je ohlapen, mleka ne prenese kar brez nadaljnega. Bolnik s slabotnim želodcem pa jogurt, to skisano živilo bolje prenaša kakor sladko mleko. Vzrok pa je naslednji: jogurt pride že v želodec v obliki drobnih kosmičev in ne kot mleko. To najbolje opazujemo pri bljuvanju. Otroci bljujejo mleko v belih kepah, jogurt ali kislo mleko pa kot tekočino.

Velika prednost jogurta pa pride do polne veljave v črevesju. Očisti črevesno sluznico in zelo ugodno deluje na črevesno tratico. Jogurt prežene vsakovrstne bakterije, ki v črevesju delajo škodo, kar bistveno vpliva na celotno prebavo in s tem pomaga pospeševati asimilacijo hranil.

Jogurt bi moral biti npr. predjed k solatam, po jogurtu naj bi sledila solatna plošča in nato zelenjava. Pogosto jedo jogurt s plodovi, kar pa je manj ugodno, ker lahko pride do vrenja. Kdor je že tako nagnjen k vrenju, ne bi smel jesti jogurta niti s plodovi niti s sladkorjem.

Z jogurtom postopno odpravimo gnitje v črevesju, ki ga ugotovimo po odvrtno zaudarjajočih iztrebkih. Posebej moramo poudariti, da se to doseže šele po daljšem času kajti nekateri bolniki mislijo, da bi morale vse motnje izginiti, če so enkrat pojedli kozarček jogurta v mlečni ali brezalkoholni restavraciji. Jogurt spada v sleherno sodobno gospodinjstvo; plača se celo, da si ga človek redno sam priprav-

lja. Jogurt pa deluje še zdravilneje, če se pri pripravi uporabi tudi Acidophilus.

ACIDOPHILUS

Mleko je dobro gojišče za vsakovrstne bakterije. Kadar pustimo poleti stati neprekuhanu presno mleko v topli sobi, se skisa. Spore mlečnokisligena bacila so v mleku že bile ali pa so vanj prišle v kuhinji. Ta bacil je povzročitelj skisanja. Ni priporočljivo mleko, ki se ne more skisati, če ga pustimo stati, ker so ga spremenili s kemikalijami in le gnije ali se vleče.

Obstaja več vrst mlečnokisligenih bakterij, ki imajo velik pomen pri pripravljanju posebnih sirov. Tudi jogurt nastane z zasejanjem mlečnokisligenih bakterij v mleko. Niso vse vrste teh bakterij pravšnje, da bi jih lahko jemali dlje časa, kajti to ne bi bilo v prid črevesni tratici. Jogurt je npr. zelo dobro jemati od časa do časa. Če pa ga uživamo redno vse leto, lahko to deluje na bakterijsko tratico v črevesju enostransko in potemtakem neugodno. Nekateri raziskovalci menijo, da se v črevesju potrebne koli bakterije izrode, če se je vsak dan dlje časa jogurt. Zato je pametno, da uživanje jogurta od časa do časa prekinemo.

Seveda pa je še druga vrsta bakterij, znana kot Acidophilus. Ta vrsta uspeva v mlečnem gojišču in se zelo dobro ujema s črevesnimi bakterijami. Če se tedaj dlje časa jemlje Acidophilus, se razvije zdrava črevesna tratica. Tudi pri danes žal tako pogosti dizbakteriji je Acidophilus zelo koristen pri obnovi črevesne traticice. Ameriški raziskovalci menijo celo, da sodeluje Acidophilus v črevesju z biosintezo pri nastajanju vitamina B12.

Znano je, da sodeluje vitamin B12 odločilno pri nastajanju eritrocitov. Lahko sklepamo, da je Acidophilus tudi pri slabokrvnosti v veliko pomoč in je v podporo tudi v boju proti perniciozni anemiji. Kadar imamo preveč ali premalo želodčne kisline, to slabo vpliva na črevesno tratico, ki se neugodno spremeni. Nasledek so napenjanja in pomanjkljiva prebava. Tudi v tem primeru se jemanje Acidophilusa izvrstno obnese. Acidophilus deluje ugodno na vneto črevesno sluznico in tudi proti mnogim vzrokom za zaprte. Glede na te ugodne možnosti delovanja je za slehernega med nami priporočljivo, 2-3 krat na leto približno mesec dni redno jemati Acidophilus, ki bakterijsko tratico obnovi. S tehniškega vidika bi to lahko primerjali čiščenju vplinjača pri avtomobilu, kajti kadar je vplinjač v redu, se tudi bencin bolje izkoristi. To ponazoritev bodo posebno avtomobilisti razumeli in jim bo vse povedala.

KOPALKE SKOZI ZGODOVINO

Modro nebo, žgoče sonce, širo morje. Na belem pesku se razkošno preteguje lepo bitje v kopalnih, sestavljenih iz krpic. Se rajši se soncu nastavlja tako, da si vrhni del telesa spogledljivo zakriva s čopom las. Bo Derek, saj jo poznate? Prepustimo se domišljiji in si poleg skoraj nage Bo predstavljamo kopalniškega mojstra iz leta 1920. Mož s sokoljem pogledom pazi, da se kdo ne prekrši zoper moralo. Na javnih krajih se to kaj hitro lahko zgodi, zlasti pa še v kopalniških! Jo! Med opisanimi prizoroma na morskem obali je 68 let pa nič manj visokih moralnih valovovanj. Prepustimo kopalke moške samim sebi in se pomudimo pri starem Rimu. Na mozaikih iz 4. stoletja lahko vidimo drzne trakove na prsih pa pomanjkljive hlače. Po tem obdobju za snovalce kopalnih oblačil priložnosti ni bilo dosti. Ženske so se kopale gole, moški pa so gledali vstran, trdi zgodovina. V srednjem veku so ženske nosile dolge bele srajce, tako imenovane blanchets. Na dlani je - preteklost je oblikovala naraven odnos do telesa.

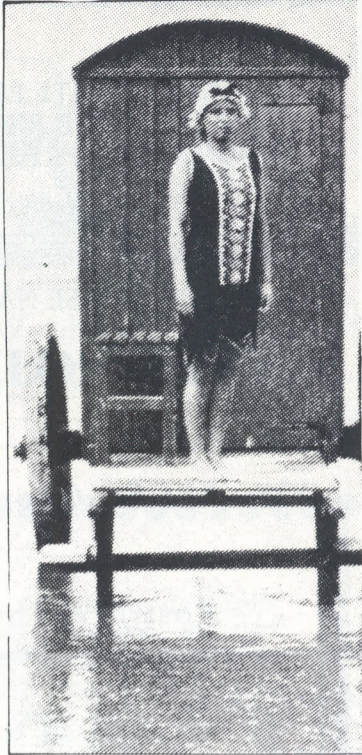
Leta 1864 je neki modni časnik ženskam predlagal takole oblačenje za kopanje: »Tridelni komplet, ki ga sestavljajo krilo do gležnjeve, bluza, ki pokriva boke, in široko ogrinjalo, ukrojeno kot pelerina, na glavi pa čepica z naborki.«

Dama, oblečena po modni, je morala imeti nogavice in čevlje, medtem ko je stopicljala v vodo, globoki do meč. Držala se je za vrh, ki jo je nadzoroval kopalni mojster. In če je zabredla v vodo do kolen, je mojster zatrobil k preplahu.

Nekateri so si drznili tvegati samo, če so bili na varnem v leseni kletki, ki so jo potopili v vodo, ali pa so v vodo zapeljali cizo s hišico ali vsaj šotorom. Toda gospe in gospodje v njih razen kože niso imeli na sebi nič drugega.

Čuvarji morale so strogo pazili, da se ljudje ne bi pohujšali. Kadar so bile na obali ženske, je na drugo vihrala rdeča zastava. Toda leta 1912 so se pravila začela rahljati. Moški so se kopali v životih brez rokavov in do kolen segajočih hlačah (danes je to približno oblačilo za pustne norčije), ženske pa so si oblačile kopalke iz tankega volnega pletiva. Filmska igralka Lillian Harvey je leta 1934 skakljala ob vodi celo v dvodelnih kopalnih, da je kazala celo delček trebuha. Neki možakar, Louis Reard po imenu, si je nakopal zamero pri spodobnih pariških maneknah - nobena ni hotela nositi njegovih kopalnih, ki so jih bile tri krpice.

Reard je skomignil in si poiskal manekenke v pariškem Casinoju, 5. julija 1946 je sodobni svet občudoval prve bikinke. Bilo je

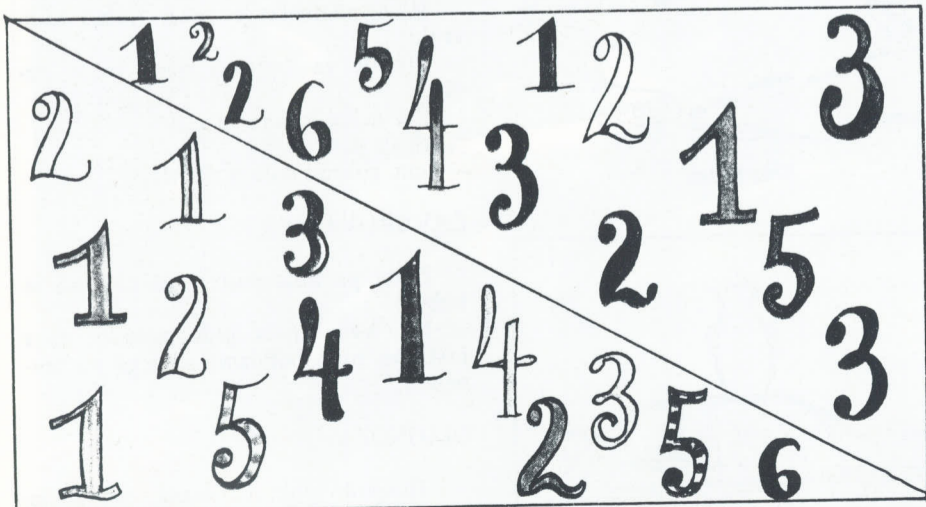
Pred letom 1914 so zapeljali v morje takle voz. Zunaj njega je bilo oblačilo obvezno.

štiri dni po tistem, ko so Američani preskusili prvo atomsko bombo in razdejali malone ves južnomorski atol Bikini.

Kmalu so postale veliko bolj znane bikinke kot Bikini. Takoj so si nove kopalke nataknille lepoticke, med njimi Ursula Andress, Natalie Wood in Brigitte Bardot.

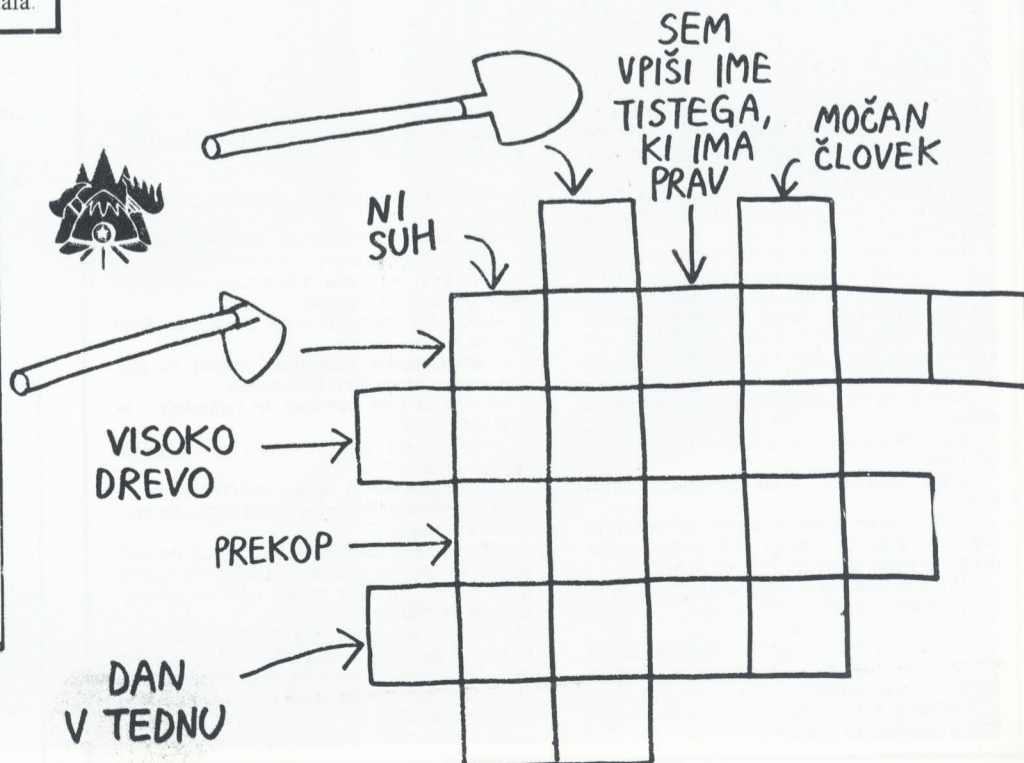

Malo za najmlajše

ŠTEVILKE

Zgornji pravokotnik je razdeljen na dva dela. Potegniti moraš eno navpično črto tako, da boš dobil štiri dele in da bo dal seštevek vseh števil v vsakem delu vsoto 20.

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA. . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

ŠE PO STAREM

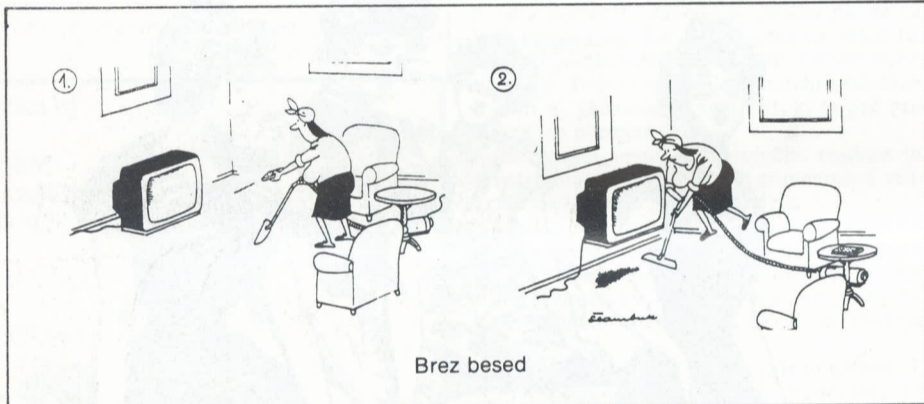
— Ti imaš torej namen, da bi osvojil
moje srce?
— Če sem čisto odkrit, leži moj namen
nekoliko niže.

OBOROŽEN ROP

— To je pomota, — reče bančna us-
lužbenka maskiranemu moškemu. —
Tu je banka, ples v maskah je dve hiši
naprej.

Daj, Peter, razmisli še enkrat, ali ne bi
šli tudi letos namesto v hribe na morje...

Brez besed

A.&E. KODILA

CONSTRUCTION PTY. LTD.

66 Millicent Ave, Bulleen
Tel. 850 8658

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee

RADIATOR SERVICES
560 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.

POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 — A.H. 337 2665

O SOČNOSTI JEZIKA

EVGEN JURIČ

Velikokrat se zelo ujemam, ko kje preberem, da
slovenščina ni lep in bogat jezik, posebno
zaradi tega, ker take oslarije navadno povedo
tisti, ki slovensko ne znajo.

Trdim, da je naš jezik zelo lep in bogat, le
preprostim ljudem, ki ga še niso pozabili, je
treba prisluhniti.

Prejšnji teden sem bil na tržnici in videl,
kako je neki Bric stopil izza stojnice in ročno
pritisnil po gobcu meščana, ki je preveč otipa-
val in grajal njegovo sadje. Seveda je k prete-
pačema koj pristopil miličnik, oba pa sta brž
poskrbela tudi za številne priče, ki so, vsaka
po svoje, opisovale dogodek.

»Dobro sta se drenjala,« je dejal prvi, ki je
pričal.

»Se vaše podatke bi potreboval,« je dejal
miličnik.

»Jože Žnidaršič, sofer mestnega avto-
busa.«

»Tisti v modri srajci in bermuda hlačah je
vzel mero tistemu v halji,« je dogodek opisal
drugi in dodal, da je po poklicu krojač.

»Hja,« je dejal tretji, »zdi se mi, da so obe-
ma popustile zavore...«

»Sofer sem,« je dodal.

»Stolkel ga je kot zrezek. Saj vidite, da je
od tega še zdaj ves poparjen,« je povedal
četrti. Ta je bil kuhar.

Naslednji je dejal, da ni nič hudega, če kdo
komu kakšno »prišvasa«.

»Varilec sem,« je pojasnil.

»Z enim udarcem mu je poskobljal kožo z
nosa,« je povedal mizar.

»To je bil mat v treh potezah,« je dejal
šahist.

»Res lepa postrežba,« je rekla natakara.

»Na suho ga je obril,« je izjavil brivec.

»Oba brez kondicije in še nečisti udarci,« je
dejal profesor telovadbe.

»Lepo sta odigrala svoji vlogi,« je dejal
igralec.

»Samoupravna izmenjava mnenj in sta-
lišč,« se je posmehtil funkcionar.

»To še za dan bolniške ne zadostuje,« je
dejal zdravnik.

»Bila sta na napačni liniji,« je povedala
telefonistka.

Se so govorili in ubogi miličnik si je še
dolgo zapisoval. Potem je jezno pogledal pre-
tepača in dejal:

»No, vama je zdaj jasno, kaj vse sta storila?
Ali sta slišala, kaj vse sta zagrešila? In koliko
dela sta mi naložila zaradi ene na gobec!
Najraje bi vaju še jaz!»

Priče so se razšle, jaz pa sem miličnika
poprosil, da mi je za nekaj trenutkov posodil
svoj zapisnik. Z njim zdaj dokazujem, da je
slovenščina res bogat jezik.

Ne verjamete?
Ali hočete, da vam jih natipkam po nosu?

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA

/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk
lepe Slovenije. in vse strani sveta...

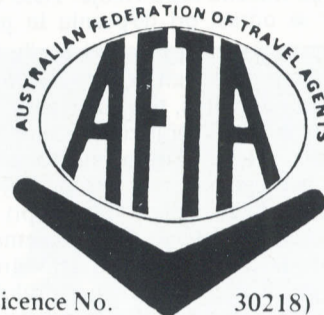

Obrnite se na nas čimprej, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti
potni list in jugoslovansko vizo!

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042-1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

(Licence No. 30218)

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

107 PALMER STREET RICHMOND 3121
Tel (03) 429 9122 (5 lines) Fax (03) 428 6205

ZA VSE TISKARSKÉ USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

Brez besed

V POSTELJI
— Veš kaj, Mara, medtem ti pa res ni
treba jabolka jesti!
— Zakaj pa ne? Eno zadovoljstvo pač
moram imeti.

PRVA

Mlad zdravnik je rekel ljubki paci-
entki:

— Stopite za špansko steno in se sle-
cite!

Čez nekaj časa je vprašal:

— Ali ste gotovi?

— Sem, gospod doktor. Pa vi?

ZAVAROVANJE

— Zakaj pa imaš vato v ušesih? Ali te
bolijo?

— Ne. Veš, imam grdo navado, da s
prsti po mizi bobnam, pa tega ne pre-
nesem.

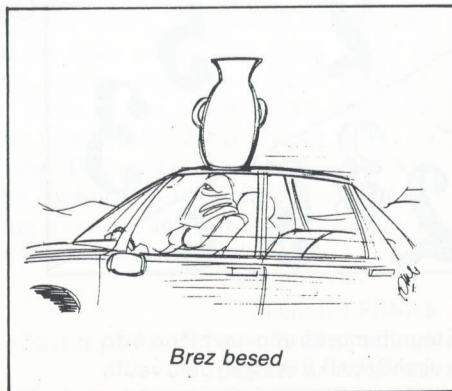
DIAGNOZA

— Gospod doktor, vsaka najmanjša
stvar me strašno razburi in potem na
ljudi kričim.

— Potem pa vam manjka....

—.... vitaminov?

— Ne, olike!!!!

Brez besed